La Veu de Catalunya

5 cent.

ANY 1er. NÚM. 81 — BARCELONA: DIJOUS 23 DE MARS DE 1899 — EDICIÓ DEL MATÍ

DIARI CATALÁ D' AVISOS, NOTICIAS Y ANUNCIS
Redacció y Administració: Rambla de las Flors, 25.—Teléfono 152.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

BARCELONA (Edició del vespre. . 1 pta. al mes / Edició del matí. . 1 » » | ESPANYA. . . . . 4 ptas. trimestre / Fora d'ESPANYA. . . . . 9 » »

Paquet de VINTICINCH NÚMEROS. . . . . 75 céntims

Anuncis, esquelas, remitits y reclams, á preus convencionals. Per l' edició del vespre s' admeten esquelas mortuorias fins á las sis de la tarde. Per l' edició del matí, fins á las duas de la matinada.

Anuncis del dia

Lo Bte. Joseph Oriol, confessor, y Santa Victoria

Santa de demá: Los Dolors de Nostra Senyora, Sant Timolao, mr. y Sant Agapito, b. y mr.—Abstinencia de carn.—Anima.

Quaranta horas: Comensan á l'iglesia de Nostra Senyora de Infants horfens.—S'exposa á las vuyt del matí y se reserva á las sis de la tarde.—Demá Segnelxen á la mateixa iglesia.

Cort de María: Fa la visita á Nostra Senyora de la Estrella, en Santa Ana.

La Missa d' avuy: Es del Bto. Josep Oriol, c.—La de demá: dels Set Dolors de María.

Observatori meteorológich de la Universitat.—D.or E. Lozano.— 22 mars

Horas d' observació: 9 matí; 3 de la tarde.—**Barómetro á 0 y al nivell del mar:** 756'60; 754'68.—**Temperaturas:** Máxima: 0'0 sol; 9'2 ombra. Mínima: refl.: 2'0; 4'6 ombra.—**Termómetro tipo:** 7'8; 9'6.—**Pluja en 24 horas:** 0'10.—**Aygua evaporada en 24 horas:** 1'35; 0'00.—**Graus d'humitat:** 89'5; 83'2.—**Vents:** Direcció: E.; SE. Velocitat per 1": 2'5; 3'6.—**Estat del cel:** Cubert. Nuvolós.—**Nuvols:** Classe: Cum.; nub.; Cantitat: 1'0; 0'0.—**Observacións particulars:**

Sortida del Sol, 6 h. 4 m.—**Posta,** 6 h. 12 m.—**Lluna plena: Sortida,** 1 h. 49 t.—**Posta,** 5 h. 53 m.

ARTICLES DE SUISSA

LA CASA PAU COIX

ha comprat á la casa Holh totas las existencias d'articles de Suissa, transparents y cortinatges de musselina, de tul y d'aplicació. Pabellons de tul brodats, de 1,000, 2,000 y 3,000 rals, se venen á 20, 25 y 30 duros respectivament.

NOTA IMPORTANT.—Transparents de musselina de 3 metres llarch, á 3'95 pessetas. Cortinatges croixé, á 3'90 pessetas.

SECCIO D'ALFOMBRAS		SECCIÓ DE LLANERÍA	
Alfombras moqueta. . .	á 3'30 ptas.	Llanas 8 pams d'ample. .	á 1' ptas.
» 6[4 sofá. . .	14' »	Damassé seda.	3' »
» ab fleco. . .	2' »	Alpaca labrada.	1'75 »

Per ésser ja al final de temporada, las mantas llana lliteras á 4 pessetas

VENDAS AL COMPTAT.—Horas: de 9 á 1 y de 3 á 7

Carrer Avellana, cantó á la Riera de Sant Joan — es la primera escala després de la font

EL INDIO

24, CARME, 24

PREUS EXCEPCIONALS

Ja s'han rebut los géneros pera Setmana Santa en

LLANERIA Y SEDERIA

Madapoláns, cotóns y tela de Vich á meytat de preu

J. MARSANS ROF.—Valors y cupóns

Rambla de Canaletas, 2

Queda oberta la negociació dels cupóns Exterior, Interior y Amortisable, venciment 1.er d'Abril próxim.

†

Donya Rosa Alabau y Oliver

Viuda de don Martí Ragull y Güell

morí lo día 15 del corrent

(Q. E. P. D.)

Sos desconsolats fills don Emili, donya María, don Frederich, don Delmir, don Ricart y don Arcadi, fills políticls don Narcís Batlle y Baró y donya Elvira Prats y Plá, nets, cosins y demés parents, recordan á sos amichs y coneguts tan sentida pérdua, y'ls pregan la tingan present en sas oracións y se servescan assistir als funerals que en sufragi de la sua ánima se celebrarán avuy, dijous, dia 23, á las deu del matí, en la parroquia Major de Santa Ana.

Las missas després del ofici y desseguit las de perdó

L'Emm. senyor Cardenal-Bisbe de la Seu d'Urgell, y'ls Excms. senyors Bisbes de Girona y Vich, concedeixen respectivament 100 y 40 dias d'indulgencia á tots sos fidels per cada missa que oissen, Sagrada Comunió que rebessin ó part de Rosari que resessin, y també per qualsevulga acte de pietat ó caritat cristiana que exercissin en sufragi del ánima de la finada.

HISTORIA DE CATALUNYA

per NORBERT FONT Y SAGUÉ

Edició de propaganda, ilustrada ab 42 grabats y 10 mapas históricls. Preu, 1'50 pesetas en totas las llibrerías; 12 exemplars 15 pesetas, en la imprempta catalana de J. Puigventós. Dormitori de Sant Francesch, núm. 5.

Notas económicas

La *Caixa de Previsió y Socorro* es una institució económica que té per objecte aplicar á las classes obreras catalanas las ventatjas dels segurs socials d'accidents, malaltías, inutilitat pel treball y vida.

Aquesta institució creyem qu'ha de arrelar á Catalunya, perque son esperit s'agermana forsa ab las tendencias del poble catalá y perque vindrá á ser á Barcelona com un natural complement de la *Caixa d'estalvis* que tant favorescuda ha arrivat á veurers per las classes populars catalanas. Aquesta última Caixa favoreix la primera forma de previsió coneguda, qu'es l'estalvi, y la de *Previsió y Socorro* posa á má de las personas qu'han sapigut aprofitar la primera, depositanthi sos estalvis, la manera de portar sa previsió al últim extrém de perfecció possible.

Gran cosa es, sens dupte, que'l treballador sápiga estalviar cada setmana algunas pessetas de son jornal, portantlas á la *Caixa d'estalvis*, mes si cau malalt, si es víctima d'un accident, si mort en lo plé de la vida, ni ell ni la seva familia podrán ferne gayre cosa de profit, de dugas ó tres centas pessetas, estalviadas á cop de suar y d'imposarse privacións. Per aixó la *Caixa de Previsió y Socorro*, imposantse en los principis de las institucións de segurs, ofereix á las classes trevalladoras catalanas, que forman la principal clientela de la *Caixa d'estalvis*, la manera d'emplear una petita part de las quantitats que arreconan, de modo que en un moment puguin trovarse fet l'estalvi que necessitarían molts anys de vida per reunir y del que podrán aprofitarsen al caurer malalts, al ser víctimas d'un accident, al quedar inútils pel trevall ó al morir.

Pera lograr aquestos resultats la *Caixa de Previsió* ha establert algunas combinacións de seguros á las quals poden acudir los obrers perque los preus ó primas qu'exigeix aquella Caixa son molt baixos. Hem d'advertir qu'entre las operacións de que parlém n'hi ha unas qu'han d'esser fetas pels obrers individualment, anant á son cárrech lo pago del segur, pero ni ha d'altres que han de ferlos y pagarlos los amos y son á favor de tots los obrers que travallan baix la seva dependencia. Aquestas últimas donan lloch á los segurs colectius y d'ells, de lo que socialment significan y de la forma en que'ls fá la *Caixa de Previsió*, nos reservém tractarne un altre día.

Avuy explicarém solzament los segurs individuals que fá aquesta Caixa, ó sía, los que cada travallador ha de contractar y pagar per ell mateix.

Figura ans de tot lo segur contra accidents. La Companyía pren en consideració que de tot accident, ó sigan, de tot fet desgraciat, exterior al home, que obri ficsament en perjudici d'aquest, pot resultarne la mort, una inutilitat permanent pel travall ó bé solzament una incapacitat temporal. La *Caixa de Previsió* á cambi del pago d'una petita cuota mensual se compromet á pagar un capital en los dos primers cassos y una pensió diaria mentres duri la incapacitat, en lo tercer. Se comprén que la cuota qu'ha de satisferse se troba en relació als perills que ofereix l'ofici del assegurat. Presentarém un exemple de aquest segur. Un mestre fuster pagant 7'96 pessetas cada mes, assegurará per cas d'accident: un capital de 10,000 pessetas per sos hereus si mor', 20,000 pessetas per ell si queda inútil y 5 pessetas diarias si sols resulta temporalment incapacitat pel travall, mentres duri aquesta incapacitat.

Los segurs de malaltías y d'inutilitat pel travall los fa la *Caixa de Previsió* en forma semblant, comprometentse á entregar una pensió diaria mentres duri la malaltía ó la inutilitat, y aixó á cambi d'una cuota mensual de poca importancia.

Lo perill de no possehir estalvis al arribar á vell y no veurers ja ab forsas pel travall, lo preven també aquella Caixa, facilitant lo segur d'una pensió diaria cobradora per l'assegurat, de 60 anys per amunt, y lo perill de morir deixant sense recursos á la familia, lo salva presentant lo segur de vida en condicións tan económicas que, per exemple, un obrer caixista de 37 anys pot assegurar un capital de 600 pessetas, que quan ell mori cobrará la viuda, sos fills ó la persona qu'ell designi, pagant sols per aquest segur una prima de 1'75 pessetas cada mes.

La *Caixa de Previsió* ha tingut en compte que'ls perills que deixém esmentats y que tanta importancia tenen per las classes populars, no's presentan may separadament, sino que sempre solen anar junts, y per aixó ha establert una pila de combinacións de segurs que inclouhen totas las operacións avans ditas ó part d'ellas. D'aquestas combinacións creyém d'interés donarne un exemple. A 30 anys, pagant 4'82 pessetas cada mes pot assegurarse 3 pessetas diarias en cas de malaltía, 1'50 en cas de inutilitat, 5,000 en cas de mort per accident y 5,000 en cas de inutilitat por accident. No cal dir que ab una cuota més crescuda, poden assegurarse quantitats de més importancia y que además ab las operacións qu'hem explicat, poden ferse moltas altres combinacións, entre las quals ne figuran algunas per las quals la Companyía's compromet á tornar las primas rebudas si l'assegurat mort avans de 60 anys, á convertir la prima pagada en renda vitalicia á contar d'aquesta edat y á tornar la prima en lo primer cas ó convertirla en renta en lo segón. Tot aixó s'entén á més de las indemnisacións que en lo segur s'hagin contractat.

FRANCESCH MORAGAS.

CABORIAS

—L'amor..... l'amor..... qué deu ser l'amor?

Y la Delmireta's gronxava nerviosament en el balancí, y de cap á cap de son tendre cos d'anémica de quinze anys hi passavan una lley de corrents extranyas que la sotragavan tota, y sos ulls verts se clavavan ab insistencia en el *cupidet* de terra cuyta que's veya al fons de la sala, ressaltant per clar demunt del blau de Prussia del paper que cobria'ls murs.

La llum de la tarde, atravessant las espessas mallas de las cortinetas del balcó, aclaria feblement els objectes, comunicántelshi un encís especial, misteriós, inexplicable. Una gran toya de flors, colocada en un artístich gerro al cim de la tauleta rodona, omplia la estancia de perfúms exquisits que feyan bleixar ab forsa á la Delmireta, produhintli las més extranyas sensacións..... A voltas no era més que un tremolor gayrebé imperceptible, que feya remoure las aletas de son nas prim y refilat; altres cops els narius se li dilatavan exageradament, el cor li bategava á grans truchs y els llavis li somreyan ab un somrís ignocent y maliciós á l'hora; per fí, en certs instants, quedava com encantada, deixant vagar la imaginació per espays desconeguts, sentint una mena de llassament extrany, que's cambiava tot seguit per un benestar indefinible, transparentat per la expressió de goig ab qué's banyava'l seu rostre.

Peró, al cap de poch, se revenia: se tornava á gronxar nerviosament en el balancí; de cap á cap de son cos tornavan á passarhi aquellas corrents que la sotragavan tota, y sos ulls verts se fixavan ab més insistencia en el *cupidet* del fons de la sala...

—L'amor..... l'amor..... qué deu ser l'amor?

Tot d'una's redressá, corregué al balcó á pas de guatlla, y després d'apartar una de las cortinetas, vá aclatar la testa al vidre tot mirant al lluny, cap á la entrada del carrer, ab la actitat de qui espera quelcom...

Un llampegueig de la mirada, una somrisa que illuminá'l seu rostre, un mohiment de tot el seu cos, anunció que acabava de veure lo que cercava; era un jovenet de setze anys, petit y grassó, ab galtas de préssech, entre las que cuydava desaparéixer un nas com una avellana; anava vestit á la *dernière* y duya'l coll de la camisa tan alt, que'l feya estar contínuament ab el cap enlayre. Com que's trobava á l'época del desenrotllo, tota la roba li venía estreta y curta, fentli ensenyar un bon trós del avant-bras y deixant al descobert dos travessos de dit dels seus mitjóns.

...¡Li costava més enrabiadas aquell tipo á la Delmireta! Cada tarde, á la mateixa hora, solía passar y quedarse paldret á la escaleta d'enfront, «tot fentli *mirotas*...» Y está clar! com que la feya riure, ella las hi tornava... Peró un día'l seu *papá* vá notarho, y d'ensá d'alashoras que no la deixava en repós, sermonejantla sempre, y diguentli que ja era prou gran... y que allló per una senyoreta no estava be... y una pila de cosas totas extranyas. «¡Ves!¡Com si hagués fet algun mal per riure!...»

Ab tot, aquella tarde, per més que'l *papá* era fora y podia obrar lliurement, en comptes d'entregarse á la alegria bulliciosa de sempre, va contestar al seu *galán* ab rialletas que no arribavan á dissimular la seva preocupació.

Y era que li semblava que en aquella mena de joch de cada día, s'hi trobava la clau del misteri, la solució del dubte que la torturava.

Per aixó posava més compte en la manera de somriure, estudiava las actituts pera que resultessin interessants, se tornava *coqueta* sense ferhi esment.

...Mes, de sobte, tant de sobte, que no pogué reprimirse. Ilensá una exclamació: «¡Y aaara!» El jovenet, arreconantse cap al fons de la escaleta y agafant una posa tota ridícula, li havia tirat un petó ab las puntas de sos dits enguantats, en lo precís moment en que, eixint una minyona y adonantse de la acció, s'havia persignat á corre-cuyta, mofantse del *galán*.

La Delmireta's retirá, presa d'una gran passió de riure.

Peró no havian passat cinch minuts, quan li revingueren las caborias y tornà á seures, mormolant interiorment: «No, no pot ser que una cosa tan *seria* pugui fer riure tant...»

Y es quedá pensativa, ab la mirada perduda, sentint que, allá, en un recó de sa testa, hi tornavan á ressonar las mágicas paraulas que constituhian tots els seus mal-de-caps y que semblavan dur el compás al rítmich mohiment del balancí...

— L'amor ... l'amor... ¿qué deu ser l'amor?

Al últim, se li acudí una idea... «¿Qui sab?... Potser á la llibrería del *papá*...»

Y després de cridar á la cambrera pera dirli que si'l *papá* trucava trigués una estona á obrirlo á fí de que no la pogués sorpendre, va dirigirse resolta al despaig, y allí, dreta al demunt d'un tamboret, comensá á regirar llibres y més llibres, posant de banda tots els que creya que li podrian servir.

Quan ne tingué alguns de triats, els posá al cim de la taula-ministre y comensá á fullejarlos ab má tremolosa, no fixantse en cap especialment, anant del un al altre, com si's trobés perduda y no sapigués per quin camí tirar.

Per fí semblá que s'orientava, puig quedá llegint ab molta atenció, dreta aprop de la taula, el llibre al dessobre'l piló que formavan els demés, sens recordarse tan sols de que la tarde havía anat avensant y la claror se feya escassa fins á tal punt, que ja son cos no era més que una feble taca, ressortint de las ombras del crepuscle.

Y ab tot seguía avant, ab la frisansa de qui está frech á frech d'assolir una ventura per la que ha dalit molt temps... Sense adonarsen ni deixar de recorre ab gran atenció y lletra per lletra las frases, agafá'l llibre, y poch á poch y ensopegant ab els objectes, se va anar atansant cap al balcó, ahont continuá la lectura ab interés creixent, fins que la'n privá la fosca.

Allavoras cridá á la cambrera, ordenantli que duguès llum á la sala: y en tant que la minyona cumplía l'ordre, ella tornà á colocar á son lloch la pila de llibres, quedantse no més ab aquell que tant l'interessá desde'l primer moment que va péndrel.

Després va eixir del despaig, va assenres altra volta al balancí y reconcentrá novament tota l'atenció en aquellas planas.

A mesura que anava avansant, se pintavan al seu rostre las impresións que la ferían: tan aviat li llampegavan els ulls ab expressió de joya, com s'enrogia de galtas á la vista d'una frase de la que no'n capía'l sentit, sino ab l'ajuda de la intuició...

Tot d'una las llágrimas li entelaren la vista, son cor bategá desesperadament, sa cara's torná blanca com la cera, tots els seus membres s'extremiren y restá com esma-perduda.

Peró va revenirse tot seguit, y ab un mohiment de rabia, engegá'l llibre á un recó.

«No, no pot ésser, exclamá contristada, ¡vés si una cosa que deu ser tan *bona*, faría plorar tant!...»

Y als pochs moments ja tornava á sentirse bressada pel ritme suau d'aquells mots que tant la feyan glatir...

—L'amor... l'amor...—Va pendre una expressió d'amohinada, doná tota nerviosa un cop de peu á terra y afegí:—¡Ay mare!... ¿Qué deu ser l'amor?...

Y va quedar gronxantse en el balancí; y de cap á cap de son tendre cos d'anémica de quinze anys, varen tornar á passarhi aquellas corrents extranyas que la sotragavan tota; y sos ulls verts se fixaren ab més insistencia que may en el *cupidet*... el maliciós cupidet que, degut á la combinació de clars y obscurs produhida en son rostre per la llum artificial al ferirlo d'esgallimpantas, semblava tenir els llavis estrafets per una rialla de mofa.

JOSEPH MORATÓ Y GRAU.

Notas políticas

¡Bon vent!

L'Ajuntament que fa tant de temps té á sobre la vista de tothom, l'Ajuntament de la gent política de tota llureya; lo Ajuntament á qui li passan per alt los abusos dels consums, que personas enteradas fan pujar á quatre mil duros de rebaixa diaria en los ingresos; l'Ajuntament que manté aquellas *huestes d'empleats* innumerables, que si assistissen á las oficinas com *assisteixen* á las eleccións, necessitarían una Casa de la Ciutat y fielats y escombras y cosas per acelar triples de las actuals; l'Ajuntament dels escándols del escorxador que corren de boca en boca de tothom; l'Ajuntament de las obras públicas que tots veyém cada dia com se fan y... lo que costan; l'Ajuntament compost d'homes que tots coneixém; l'Ajuntament que ha entrat á Casa la Ciutat ab unas actas ab millers de vots l'endemá d'unas eleccións en que tots, tots los periódichs sense excepció, feyan notar que ningú havia anat á votar; l'Ajuntament de liberals y republicans que á las ordres del cacich conservador han assaltat las cadiras de la casa gran... per obra y gracia dels presidents de mesa y alcaldes de barri alhora... No podian veure sense *indignació* que destituhissin á aquells á qui deuhen exclussivament la elecció.

S'ha parlat de vots de censura, de retirarse del saló en acte solemne de sessió pública, etc.

Los hi posan pera presidirlos un home honrat, de gran capacitat reconeguda y respectada en tot lo mon, de conducta intatxable... y naturalment, ells se volen fer fora.

Vagintse'n en bona hora y no hi tornin á aquella casa; res de bó hi fan ni tenen de ferhi.

La ciutat que no'ls hi ha cridat, será l'únich acte que tindrá d'agrahirlos.

"El genuino catalán casi no existe"

La Publicidad aconsola als periódichs castelláns y als centralistas ab un descubriment notable... notabilissim, d'etnologia. Ja no'ls hi cal tenir por.

A Barcelona no hi ha cataláns.

Vostés, jo, los nostres avis, los nostres noms y apellidos; tota aquesta gran massa que's mou y actúa y treu á los politicots centralistas y castellanisats de per tot, que va imposant constantment las sevas ideas; aquets catalans que portan per tota Espanya y fora d'ella la seva activitat y lo seu modo marcadissim y caracteristich de ser, que tot lo mon se creu coneixer... No existeixen.

Los travalladors (deu vol-r din los manobras) son: aragonesos, valencians y... castellans.

La gent rica, cubans y filipins. Lo comers, la ensenyansa, la industria, son d'extrangers. Tota aquesta gran massa forastera que desde que'l mon es mon aném absorvint y assimilantnos es al contrari la que s'ens va menjant á nosaltres... sino que triga, triga.

Lo que no pogueren fer los romans, los goths, los moros, los franchs may... ni han pogut fer en quatre sigles ab tot l'explendor del seu domini los castelláns... are que son á las acaballas, are, are ho farán. Ja está dit, que nosaltres no hi som pera res aquí.

Estigan donchs tranquils los senyors de Madrid y continuin la seva obra.

Combreguin ab las rodas de molí que los hi administra *La Publicidad*...

L'únich que'ls hi pot succehir, es que lo millor día se trobin realment sense Catalunya ni cataláns á Espanya... Y s' haurán acabat los cataláns... pera ells.

Y s'haurán complert las profecias dels centralistas aquí, com s'han complert á Cuba, Filipinas, etz., etz., y com avans s'havían complert á tota América y gran part d'Europa.

Espanya continuará una é indivisible.

Reduhida als hermots de la Manxa.

Lo del día

L'interés ab que ha vist lo poble de Barcelona la designació del doctor Robert pera l'Alcaldia, s'ha posat ben clar de manifest ab lo ja famós cambi dels alcaldes de barri.

Avans, los barcelonins s'enteraren de qui era Alcalde, per las caricaturas dels periódichs satírichs; de sos plans y de sos projectes res voliau saberne, puig tothom estava convensut de que no faría altre cosa de lo que volgués la trinitat *non sancta* que d'anys y panys governava tota la provincia; de sos actes si que s'en onteravan los barcelonins al veure que'l número dels empleats anava creixent, mentres los serveys municipals s'anavan desatenent y lo deute creixía com l'espuma. Y'l poble de Barcelona se mirava la marxa dels assumptos municipals ab una indiferencia esferehidora. Veya que tot anava malament, molt malament, peró quedava convensut de que res calía ferhi y ab una indiferencia suicida's plegava de brassos.

Sombrillas En-tout-cas, Parayguas, Vanos.

Gran novetat y economía, á la fábrica El Louvre, 5, Archs, 5.

Desde la elecció del doctor Robert, aquesta indiferencia s'ha tornat un interés vivíssim. Son nombrament, lo discurs que pronunciá al pendre possessió de son cárrech, los propósits que manifestá y'ls que se li atribuían, tot això ha sigut comentat en tots sentits y discutit per tot arreu. Y es que'l públich ha comprés que per primera vegada la vara de l'Alcaldia estava en mans d'un home independent, sens compromisos de cap mena, escudat per una reputació intatxable y disposat, si la gent honrada's posa de la seva banda, á treure á fuetadas de la casa gran á tots los mercaders de la política.

Tant los qui, reconeguent las bonas intencións del doctor Robert, asseguravan son fracás per creure que la administració municipal á Barcelona era un cas perdut, un malalt incurable, com los que, ab lo nombrament del doctor Robert ho creyan tot resolt, tot curat, tot moralisat, y veyan ja, fregantse las mans de gust, com sortian de Casa la Ciutat, una professó d'empleats dels que cobran y no travallan ab una cessantía á las mans y, darrera d'ells, una munió de regidors ab grillóns á las mans y voltats per la *benemérita*, tots los barcelonins, en fi, esperavan ansiosos los primers actes del doctor Robert pera poder judicar lo que d'ell podía esperarse.

Y'l doctor Robert ha cambiat d'un sol cop tots los alcaldes de barri, y'ls barcelonins han rebut aquest acte, los uns ab un aplauso entusiasta, los altres ab censuras violentas, tots ab un interés excepcional. ¿Perqué?

Los alcaldes de barri han sigut per molts anys la base del servey electoral, que pera son ús particular tenía establert lo senyor Planas y Casals.

Tots, ó casi tots, eran gent de la seva confiansa, eminentíssims en l'art de guanyar eleccións.

Ab los poders amplíssims que'l gran cacich tenía dels cap-de-colla de Madrid, ab los alcaldes de barri triats é instruhits en las arts misteriosas de fer votar á milers de ciutadáns que ni sabían los col-legis electorals ahont eran, ab las famosas *rodas* de gent llogada, que rebían tácitament lo poder de tots los barcelonins pera que anessin á depositar son vot á las urnas, la omnipotencia del gran cacich no podía minvar, y son etern triomf era induptable.

Peró avuy, la estrella del senyor Planas y Casals corre perill d'eclipsarse. Ab l'elecció del senyor Robert vegé que estava á punt de perdre la confiansa de son *ilustre jefe*, y vingué de Madrid á Barcelona disposat á probar al senyor Silvela que ell era l'amo, lo únich é indiscutible amo de Barcelona. Son arrogantíssim discurs en lo Círcol Conservador, fou un crit de guerra pera animar al estol dels seus satélits, que acudiren á l'estació de Fransa pera dirli ab sos aplausos: «Don Manel, ab vos tenim posada tota l'esperansa; ens volen treure de las máns la paella que de molts anys ensá tenim pel mánech. Aquí ens teniu. Dictéu ordres; donéu disposicións, que tots estém disposats á obehirvos.»

Don Manel se la veya ben guanyada la partida, quan los primers actes del doctor Robert han sembrat l'esglay entre las sevas *tayfas* y han fet arrugar lo serenissim front del gran cacich.

Per això tots los que s'amparavan sota l'ombra protectora del senyor Planas y Casals, avuy cridan rabiosos contra'l doctor Robert, qui ha comprés que, pera moralisar la vida municipal de Barcelona, s'havia de comensar pera destruir lo caciquisme.

La legalitat de l'acte del senyor Robert, ni tant sols pot discutirse. La seva conveniencia, fins la seva necessitat, queda ben demostrada per la rabia en que ha encés á tots los que están interessats en que restí triomfant la inmoralitat y'l caciquisme.

Segueixi ab fermesa lo doctor Robert per la vía empresa y, junt ab las censuras dels politichs vividors, reberá lo aplauso de la gent honrada de Barcelona. Y, una cosa y altre, aquests aplausos y aquellas censuras, tot son aplansos pera un home de conciencia recte.

Aplausos que encoratjan

Publiquém á continuació la següent carta del sabi catedrátich de la nostra Universitat literaria, renomenat historiador y elegant prosista catalá don Antoni Rubió y Lluch.

De las felicitacións rebudas, es aquesta una de las que més nos complauhen.

Senyor don Enrich Prat de la Riba.—Estimat senyor y amich: Feya temps que en les planes de LA VEU DE CATALUNYA cercava ab delit un article d'orientació que justifiqués la rahó de sa existencia y fixés lo credo d'un catalanisme ample d'esperit y de conseqüencias pràctiques.

La enveja, la desconfiança, lo individualisme, son sentiments petits que han esterilisat á Catalunya molts esforços y nobles ideals. En la nostra gloriosa Edat Mitjana patirem ja de aquestos defectes, sobre tot los barcelonins, de qual *mesquindat de cor* se queixava ja lo Rey Pere IV en sa crónica; y sens dupte dits defectes foren lo corch que rosegá lo nostre decrépit organisme polítich de la época dels Austrias. Los membres aterits ó *anquilosats* deuhen prepararse poch á poch y ab totes las precaucións, abans d'entregarse á sa activitat vital. Molt havém avençat. En cosa de poch temps ens havém lliurat; y aquesta es una trascendental conquesta, del perjudici del regionalisme que tot ho empetitía y que enfosquía la visió clara y neta de la nostra conciencia nacional. Lo regionalisme sols tenía rahó d'ésser, com ja ho vaig dir fa vuyt anys en mon parlament presidencial del Centre Excursionista, com arma de combat pera fernos simpátichs á las demés regións no catalanes, peró era inexacte y mesquí pera designar á la antigua patria catalana, que no fou may una regió, sinó una ample y gloriosa nacionalitat que tenía per fites les calines de Salces, l'areny del Cinca, les palmeres d'Elx, y les aigues italianes. Tots estém conformes en aquest punt, que es ensemps lo fonament del credo catalanista y lo objectiu de les nostres reivindicacións. Si tots, donchs, estém units en lo essencial, ¿cóm es possible que haja entre nosaltres recels y desconfiances de cap mena? Vosté acaba d'indicar eloqüenment y ab serenitat, habilitat y cortesía ennoblidores, quin ha de ésser lo pensament que ha de guiarnos en la campanya que ha obert LA VEU DE CATALUNYA. Tots los qui portan un grá d'arena en la tasca de la reconstitució de la patria hi poden pendre part; tots contribueixen á ella: tan los de fora, com los de dintre, axís los auxiliars concients, com los inconscients, tots fan catalanisme: desde l'Echegaray á la Guerrero, com diu V., fins á n'en Mella y Polavieja, desde els extrangers é hispano-americans que traduheixen ab admiració les poesíes de la nostra renaixensa, fins els que escullen á Barcelona com lloch de *saison d'hiver*, calificantla de una de las *ciudades más suntuosas del mundo*, tot y dolguentse de que's parli en ella en catalá, á tots hem d'obrir los braços afermant cada vegada més nostra personalitat pera que no'ns diluesca la onada potenta del cosmopolitisme que se'ns entra triomfadora pel nostre port, mentres que'ns arriva sens força y esmortuit lo alé de la ponentada que abans tant temiam.

Rebi, donchs, estimat amich, la més coral enhorabona d'aquest company de causa, aparellat sempre á son servey y honor.

A. RUBIÓ Y LLUCH.

Barcelona, 20 març, 1899.

A l'Ajuntament

Sessió suspesa

A las quatre de la tarde era ja tan nombrós lo públich que esperava que s'obrissin las portas del Saló de Cent, que la galería gótica de Casa la Ciutat estava plena de gom á gom.

Aixís que hagueren tocat dos quarts de cinch, foren obertas aquellas, precipitantse'l públich á ocupar los banchs del histórich local.

Al obrirse la sessió, se trobavan á Casa la Ciutat vint y set regidors, número reglamentari pera que pogués celebrarse aquesta.

Més, ab tot, no's celebrá á causa d'haversen retirat tres abans de l'hora reglamentaria, cosa que's notá quan ja era oberta la sessió, que tingué de suspendres.

Los regidors que assistiren son los següents:

Gallart, Castellar, Girona, Martínez Domingo, Fargas, Mutgé, Amat, Rubio, Serrat, Escuder, Plaza, Catalán, Griera, Casanovas, Trabal, Martínez Gras, Muntadas, Bonet, Bosch, Carbonell, Soriano, Samaranch, Pascual, Arpí, Molíns, La Llave y Munt.

Los que abandonaren la casa foren los senyors Samaranch, Plaza y La Llave.

Al retirarse'ls individuus del Ajuntament, lo públich va desferse en mostras de simpatía pel nou Alcalde doctor Robert, que fou objecte d'una gran ovació als crits de ¡Visca l'Alcalde!

Entre la cridoria que s'aixecá va sentirse una veu que cridava ¡Visca la llibertat! á la que seguiren numerosos crits de ¡Fora lladres!

Gazeta de Teatres

Eldorado

Dimars tingué lloch en aquest teatre lo estreno d'una «opereta cómica en un acte» (segons contan los cartells) original de don Enrich Prieto, ab música del mestre Chapí, que porta per títol «Los guerrilleros».

Del llibre no sabém que dirne sino qu'es un embolich de cordas, sense argument, ni plan, ni solució, y si á pesar de tot això tingués quelcóm recomanable, menos mal, pro l'obra esmentada no té més recomanació que la que pot ferse á la empresa de que la retiri dels cartells lo més aviat possible, com ja fou necessari fer al esser estrenada á Madrid. Res volém dir d'aquells manresans del any vuyt que portan gayato y barretina y parlan en castellá, perqué *el género chico* s'ho porta, ni de la típica (!) indumentaria ab que en «Los guerrilleros» se'ns presentan aquells pagesos y pagesas, ni dels innumerables cambis de trajo de aquella *Anita* (que havent d'esser una dona no resulta més qu'un *mari-macho*), ni d'aquella uniformació en lo vestit dels «guerrilleros» de que tant se parla en la obra (?) No'n volém dir res, perqué en vritat, no podríam dirne res de bó.

De la música, passat d'una introducció bastant monótona y d'un *schotis* que també serveix de marxa militar, tampoch volém parlarne.

La obra perillá en diferentas ocasións y sobre tot en un *mutis* interminable en que la dona del alcalde se petrifica en escena, sens badar boca.

Per això fou xiuxejada y ni per fórmula se sentí un aplanso, ab tot y que lo pacient (llegeixis públich) si va pecar en algun sentit fou en lo de la benevolensa. Que una *cosa* aixís, (perque no s'en pot dir obra) la fessin dos autors nous, encare; pero que la fassin senyors tan *eminentes* y *aplaudidos* com l'Enrich Prieto y lo mestre Chapí, no pot tolerarse.

Los actors... ho varen compendrer que alló no tenia remey. Lo teatre á mitja entrada.

Pera 'l divendres está anunciat l'estreno de «Los gendarmes», sarsuela en un acte, original de don Joseph Estremera, ab música del mateix Chapí, y pera més endavant lo de la zarsuela que 's titula: «Amor que engendra desdichas ó el guapo y el feo y verduleras honradas...» y res més.

Granvia

Dimars va estrenarse la comedia en un acte y dos quadros, de don Joaquim Abati, «La enredadera».

L'argument es cómich de sí y en son desenrotllo hi ha situacións verdaderament graciosas y ben portadas. L'autor abusa un xich massa dels equívochs y jochs de paraulas, pero com sab ferho, aquest defecte passa casi desapercebut. Lo según quadro, es tal volta massa estirat, massa repetit l'episodi d'encendrer y apagar los llums, que si bé es graciós y escavent de la manera que l'autor lo porta, va be per una vegada, pero ja dos ó tres... Lo final, d'una solució inesperada, es tal volta precipitat y un poch descuydat, pero en conjunt «La enredadera» se fa molt simpática y aplaudible.

En la interpretació, tots los artistas estigueren á tó, distingintse especialment las senyoras Mavillard y Salvador, y'ls senyors Ruíz de Arana y González.

Lo públich aplaudí diferentas vegadas y demaná l'autor al acabar l'obra, qui no pogué presentarse per no esser á Barcelona.

Pera dijous s'anuncia l'estreno de la sarsuela en un acte «El querer de la Pepa».

Novetats

Devant d'un públich que omplía lo teatre de gom á gom, se verificá lo benefici de la notable actriu Teresa Mariani, representantse «Tosca» de Sardou.

La obra no era nova pera'l públich de Barcelona, y per això'ns abstenim de donarne idea; pero dirém, que si bé no es la primera obra dolenta que coneixém del mateix autor, es la primera entre las dolentas.

No compreném com la Mariani escullí un drama semblant pera lo seu benefici; únicament tenint en compte que un'altra artista eminent la representá á Barcelona, *por eso que en español llamamos la negra honrilla*, s'explica tal elecció, puig res la recomana, ni en lo sentit artístich, ni literari; no solsament no té res brillant (ni una relació, ni una observació, ni un efecte), sino que res surt de la categoría de adotzenat, vulgar y de mal gust. Es un *dramón* de folletí dolent posat á las taulas.

La execució discreta, com sempre, ressaltant lo senyor Paladini; pero creyém qu'en la major part de las obras que fa la Mariani, aquesta hauría satisfet més al públich qu'en «Tosca»; las simpatías que mereix del públich y son mérit indiscutible, no son prou pera sobrepujar l'antipatía de lo terroríficament abrumador y cursi de la mala obra de Sardou.

La beneficiada fou molt aplaudida al final del tercer y penúltim acte, y obsequiada ab alguns regalos.

Lo caciquisme á Casa la Ciutat

En los círcols polítichs signé comentat ab molta de vivesa lo succehit ahir al Saló de Cent. Aquella retirada dels regidors, senyors Samaranch, Plaza y La Llave, pera evitar que l'Ajuntament se constituhís en sessió, y aquell aplauso, unánim, estrepitós, entussiasta, ab que 'l públich acullí las paraulas del senyor Robert, quant digué que'l nom dels que havian sortit, constaría en acta, son dos fets que caracterisan lo divorci del poble barceloní ab lo seu Municipi. Lo primer fet era exposarse sos mateixos autors á la vergonya pública, era reconeixes indignes d'ocupar los sitis que las farsas electorals los hi designaren, era amagarse dels ciutadans que volen representar; y l'altre, tan expontani y noble, era la fé de vida d'un poble que's redressa y reclama dels seus administradors honradesa; era la ovació que escupía á la cara dels que han fet de la Hisenda del comú la hisenda de ningú, y era'l crit de salutació y d'encoratjament que adressava al que trencant lo jou del caciquisme sentava ab ell en la presidencia del Municipi, á la abnegació, á la moralitat.

Ahir lo caciquisme erra'l tret. Si algú quedava que no guardés odi y sentís repugnancia per aquella institució que ha podrit tots los organismes de la vida política, ahir los sentí. Al sortir d'aquella sessió memorable tothom s'avergonyia de tenir semblants regidors, tothom invocava la necessitat d'un cambi y la justicia de fer un escarment.

En los rotllos que's formaren tota la tarde á la plassa de Sant Jaume, corrian diferents versions dels móvils que perseguían ab sa conducta los clients del cacich. Pero garbellant las versions, podém donar com á més acostada á la veritat la següent:

Lo senyor Planas estava resolt á donar un cop d'efecte. Pera realisar expedí las oportunas ordres perque abandonessin lo Saló de sessions los regidors, totseguit se donés compte del nombrament dels nous alcaldes de barri. Mes, alguns pochs regidors s'hi oposaren, y alashoras se prengué un nou plan.

Lo paper més lluhit d'aquest debia de desempenyarlo lo senyor Samaranch, lo qui en la sessió pública tenia que demanar esplicacións al senyor Alcalde de la destitució dels alcaldes de barri.

Un escullit públich de burots y de celadors cessants, era l'encarregat de ovacionar al esmentat regidor promoguent de passada un fort esbalot.

Allavors los regidors ab ayre majestuós y ab so de protesta, devian surtir del Saló de Cent y telegrafiar al ministre de la Governació dihentli:—que las intemperancias de la Presidencia ocasionavan conflictes y que tal estat de cosas no podia continuar. La prempsa ab l'imparcialitat que caracterisa á nostres confrares, ja cuydaría de posar en bon lloch á las eminencias de nostre Ajuntament.

Peró'l públich que ahir omplía lo Saló de Cent no estava per comedias ni saynetes. Lo públich anava allí pera presenciar la derrota del caciquisme, pera aplaudir á l'home honrat y sencer que no's doblega á las imposicións de ningú, que vol acabar ab totas las trapasserias de l'Ajuntament.

Lo públich volia saber quins serian los regidors que's posarían enfront del Alcalde fentse solidaris dels procediments que fins avuy han tingut predicament en aquella casa. Y'l senyor Samaranch y companys Plaza y La Llave feren lo millor que podian fer: fugir..... fugir cap á casa.

Noticias de Barcelona

Ara que, de fet, hem entrat á la Primavera, sembla qu'hem tornat á la Tardor, puig de dos ó tres dias ensá fa un temps com si'ns trobessim en ple Octubre.

La nuvolada espessa y grisa que cobreix lo cel, lo vent humit que regna y la baixa que ha experimentat la temperatura, contrastan verdaderament ab la brotada que's comensa á observar en los arbres d'alguns dels nostres passeigs y demés llochs d'esbarjo, com los jardins del Parch, alguns trossos de la montanya de Montjuich etzétera etz.

Durant las nits, mes que á la Tardor, semblém trobarnos al Hivern, puig lo fret es tan viu y penetrant que ha obligat á tornar á pendre'ls abrichs á la gent, que ja comensava á deixarlos de recó.

Ahir dematí va ploure durant algunas estonas, no fent la pluja altra cosa que humitejar los carrers. Ab tot, lo temps ha permanescut emplujat durant tot lo dia, cayguent á la tarde algún lleuger ruixím.

A las sis del matí va arrivar á aquest port lo vapor «Uruguay» venint de Filipinas ab repatriats militars y civils. Admés á lliure plática per la Sanitat, va entrar á la dársena, fondejant en la andana de vapors.

A dos quarts de nou va ser visitat pel general governador senyor García Navarro, á qui acompanyavan los metges militars encarregats de fer la classificació dels repatriats.

Mitja hora després se trasladá á bordo del «Uruguay» lo governador civil senyor Marina, mentres arribavan al embarcader de la Pau las comissións dels Sanatoris y del Hospital Militar y las forsas de la Guardia civil, municipal y de policía, que formaren lo quadro de costúm, á pesar de ser comptats los espectadors, á causa de la pluja.

Lo desembarch dels repatriats va ferse sense dificultats.

L'«Uruguay» va portar mil individuos del exército y armada, entre ells, 12 malalts.

S'han rebut en nostra capital grans partidas de palmóns, ab motiu de la próxima festivitat del Diumenge de Rams.

La fira corresponent quedará instalada en la Rambla y plassa de Catalunya.

Avuy, festivitat del Beato Joseph Oriol, se celebrarán en la parroquial iglesia del Pí, solemnes cults en honor del taumaturg barceloní.

Al dematí hi haurá missa de comunió general; á las deu se cantarán los divins oficis, en los que la capella de música que dirigeix lo Rvnt. don Joseph Masvidal, executará la «Missa Pontificalis» de Perossi. En dita missa se cantará lo Gradual compost pel Rvnt. Masvidal, y predicará després del Evangeli lo Rvnt. Roman García.

A la tarde, á un quart de set, predicará lo missioner apostólich Rvnt. don Joan García.

Diu lo *Diario del Comercio*, que la Junta Regional Polaviejista s'ha dirigit al president de la Societat Económica Barcelonesa d'Amichs del País, com á més antiga, pera que convoqui als del Ateneu Barcelonés, Institut Agrícola Catalá de Sant Isidro, Foment del Travall Nacional y Lliga de la Defensa Industrial y Comercial, firmants del Missatje elevat á S. M. la Reina Regent, en novembre darrer, pera que posats d'acort designin dos candidats pera diputats á Corts per Barcelona, quina elecció apoyará aquella Junta ab tota la seva forsa.

Per lo ministeri d'Estat s'han remés al Foment del Travall Nacional, mostras dels teixits que's fabrican als Estats Units é Inglaterra, ab destí als mercats de las Antillas, á fí de que'ls fabricants de nostra terra puguin estudiar si'ls hi convé la seva producció.

Entre las pinturas que figuran aquesta setmana en l'Exposició del saló Parés, se destacan en primera línia dos testas d'en Feliu de Lemus, que per lo vigorosas y valentas, descobreixen de lluny las facultats característicos del aventajat pintor.

Abduas testas son tretas d'un mateix model, y mentres l'una s'ofereix *travestie* ab gola de puntas y capell á la xamberga, l'altre se presenta á la moda actual. Un raig violent de llum illumina los caps, tractats com sap ferho en Feliu, ab fermesa de dibuix, factura sucosa y pasta abundant.

En Ricart Martí exhibeix un quadro de flors d'intensitat cromática, destacantse sobre un fondo obscur. La senyora Ubach hi té una escena de carnaval, pintada de la manera á que'ns té acostumats, y duas mitjas figuras de Vidal y Firmat y un retrato de senyoreta de Enrich Pascual, completan la setmanal exhibició.

Dimars arribá á nostra ciutat Anastasi Asnares, fill d'Egea de los Caballeros, qui malgrat de tenir 17 anys, té sols una alsada de 75 centímetres, y lo perímetre de son cap es de 37. Lo pes d'aquest home criatura es de 4 kilos.

Avuy vespre, al Centre Excursionista de Catalunya se llegirá la memoria de don Lluís Bartrina, referent á una excursió á Tarragona, Tamarit, Poblet y Santas Creus, exhibintse una colecció de vistas fotográficas, per medi de projeccións lluminosas. Atés á ser nombrosa la colecció, la vetllada comensará á las nou en punt. La entrada al local del Centre pel carrer de la Llibretería, 25, según.

Varis amichs de don Joseph Ximeno Planas, qui arribará á aquesta ciutat, avuy dijous á dos quarts d'onze del matí, ab lo tren de Fransa, pensan oferirli un modest «lunch», á las vuyt del vespre del mateix día. Los que desitjin pendrehi part, poden passar per la botiga «El Ingenio», Raurich, núm. 6, ahont se'ls enterará de las condicións.

Havém rebut lo número 19, tomo VII, de la revista *El Trabajo Nacional*.

S'ha disposat que deixi de funcionar el hospital militar establert á l'antiga fábrica de can Batlló.

Pera socorre als repatriats civils que ho necessitin, la Creu Roja porta recullidas 11,486'62 pessetas á més de varis donatius en efectes y vestuari.

S'han rebut en la secretaría general de aquesta Universitat, los títols següents:

Llicenciats en Dret.—Don Damiá Magriñá Dasca, don Antoni Carulla Castellá y don Joan Francesch Bonet.

Llicenciat en Farmacia.—Don Pere Andreu Lloberes.

Mestra de primera ensenyansa superior.—Donya María Mestre Fraga.

Durant lo mes de febrer se recaudaren per venda de tabacos 14 553,315'87 pessetas y per timbre 3.304,990'07, corresponentne á Barcelona respectivament 1.533.879'42 y 551,701'35 pssetas.

En la sala de Cátedras del Ateneu Barcelonés, hi ha exposada una interessant colecció de fotografías de las repúblicas de la América del Sur, recullidas pel soci don Joseph Puigdollers y Maciá, durant lo seu viatge, que s'indica en un extens mapa), efectuat l'any 1893.

Hi ha també exposada una colecció de monedas que están en curs en aquellas repúblicas.

Se'ns diu que alguns elements del partit liberal han acordat constituir una agrupació que's titulará «Liberal-Monárquico-Regionalista».

Entre'ls adherits sembla que hi figuran don Agustí Viñamata, don Jaume Garriga, don Joan Maluquer Viladot, don Joseph Torent, don Pau Calvell, don Llorens Bosch y molts altres.

La agrupació catalanista «Los Montanyenchs» anuncia una conferencia íntima que donará'l seu president lo divendres vinent, dia 24 del corrent mes, á las nou del vespre, en son local de la «Associació Popular Regionalista», á la qual quedan convidats tots los socis de la agrupació que desitjin assistirhi.

La Congregació de la adoració del Sant Crist de la Agonía, establerta á la iglesia dels Josepets, celebrará ab molta solemnitat las festas de Setmana Santa. Lo divendres Sant, á las sis del matí, sortirá de dita iglesia la professó del Vía-Crucis, y á la tarde, se celebrará la funció de las tres horas de agonía, en la que s'executarán l'oratori de Haydn «Las set paraulas», y lo «Stabat Mater», de Carreras.

Los periódichs d'Almeria, *El Ferrocarril* y la *Crónica Meridional*, nos venen plens d'elogis del orfeó «Catalunya Nova», que tants éxits obtenia aquestos darrers dias en aquella ciutat.

El Ferrocarril, despedeix als coristas ab aquestas frases:

«Breu ha sigut la seva estada á Almería; peró ha sigut prou pera que podessin admirar y aplaudir á n'aquexos artistas, que han confirmat plenament la envejable fama de que arribaren precedits.

Y no sols nos deixan la admiració conquistada pel mérit. Nos deixan també records agradosíssims de sas simpatías á la nostra ciutat, á las que ben clarament se ha vist que corresponiam rendits, al contestar als seus víscas á Almería ab lo nostre visca á Catalunya!»

Defuncións registradas durant lo dia de ahir:

Districte del Hospital.—María Sánchez, 43 anys; Joseph Compte, 29 anys; Salvador Millá, 14 anys; Joan Ganini, 21 mesos; Amalia Arana, 39 anys, y Josepha Pauló, 85 anys.

Districte de la Llotja.—Carlos Cateura, 2 1|2 anys; María Castellano, 4 anys, y Joseph Vidal, 2 anys.

Districte del Institut.—Joseph Boada. 51 anys.

Districte de la Barceloneta. — María Casanovas, 57 anys; Joaquím Arias, 51 anys, y María Lluisa Azqueta, 2 anys.

Districte de la Universitat. — Ramon Rius, 45 anys; Rosa Quet, 38 anys; Felip Collell, 27 anys; Francisco Prat, 23 anys; Eduard Farré, 11 mesos; Lluis Monrós, 6 anys y Joseph Garriga, 2 mesos.

Aquest Rectorat ha nombrat mestres interins d'Ulldecona, Vendrell y Miravet, als senyors don Jacinto Gasa Tuco, don Carlos C. Roca Llorach y donya Esperansa Panells Torres, respectivament.

En la sessió que tenia que celebrarse ahir al Municipi, lo regidor don Joan Pascual pensava proposar al Ajuntament que se prengués una actitut enérgica en lo assumpto del Port de Barcelona.

La proposició del senyor Pascual demanava que's reclamés del Govern la autonomia administrativa pera la Junta d'Obras del Port.

L'Alcaldía ha donat ordre de que sigan dessecats uns ayguamolls que de temps inmemorial hi havia en lo Poble Nou, en lo tros anomenat La Llacuna.

Lo senyor Robert ha escrit al Alcalde de Saragossa, demanantli datos de una institució benéfica anomenada La Caritat pera evitar que omplin los carrers los captayres. Aquesta institució sembla que está donant excelents resultats en la capital aragonesa.

Entre'ls repatriats que arribaren ahir en l'«Uruguay» reparti'l *Diario del Comercio*, trescentas dotze pessas de roba.

La autoritat governativa ha aprobat los presupósits adicionals dels Municipis de Santa Fé del Panadés, Riells, Cánoves, Bigas, Premiá de Mar y Senmanat.

També ha sigut aprovat lo del Ensanxe de Sabadell.

La Congregació de la Caritat Cristiana d'aquesta ciutat ha suministrat durant lo mes de febrer als malalts pobres, 6,000 bonos de gallina, 7,383 de carn, 328 de pa, y 1634 de llet. Además, ha satisfet 250 pessetas en concepte de lactancias, sumant un total de 4,986 pessetas 79 centims.

Pera poguer atendre á sos gastos, la Junta directiva prega á las personas caritativas que's dignin auxiliarla ab sos donatius.

La Companyia del ferrocarril de cremallera de Monistrol al Monastir de Montserrat, posará en rigor lo dia 25 del present l'itinerari de trens corresponent á la temporada d'estiu á fi de facilitar l'ascens á aquella pintoresca montanya en los dias de Setmana Santa y Pasqua.

L'alcalde ha pregat als regidors que forman la Comissió de Consums que segueixin en sos cárrechs. En sa conseqüencia seguirá aquella Comissió formada com estava.

Haventse denunciat al alcalde que havian arribat d'Aranda d'Ebre tres mil caps de bestiar que estavan enmalaltits de verola, ha donat ordres terminants al director dels Escorxadors, senyor Arqués, perque extremés la vigilancia. La denuncia no ha sigut comprovada.

Lo senyor Robert está estudiant la manera de facilitar la circulació rodada devant de la estació del Nort. Pera aconseguirho s'hauría d'obrir un carrer paralelo al de Vilanova, carrer senyalat en lo plano y quina obertura esta obstruida per uns terrenos del Duch d'Almenara Alta.

NOTICIAS RELLIGIOSAS

Dijous 23 de mars.—En la parroquia de Santa María del Mar, á dos quarts de dotze, durant una missa resada 's comensará 'l septenari á la Verge dels Dolors en sa propia capella, continuant los dias feyners á las dotze y 'ls festius á la nit, á l'hora que se anunciará en la funció del dia avans. Lo divendres á dos quarts d'onze 's cantará Ofici solemne per la Comunitat y orga á intenció dels devots.

En la parroquia de Sant Francisco de Paula, ab motiu d'esser la festa del Bto. Joseph Oriol s'hi celebrará á las deu un Ofici cantat per la escolanía en son propi altar á despras d'algus devots del Beato.

En la parroquia del Pí, la Comunitat de Preberes de dita parroquia tributará solemnes cultes al gran Taumaturch barceloní, lo Beato Joseph Oriol. Després de celebrarse la missa de Comunió tindrá lloch, á las deu, la solemne, en la que s'executará per primera volta en aquesta ciutat, la anomenada «Missa Pontificalis». Lo doctor, don Romá García, está encarregat del panegírich del Beato. A la tarde, á un quart de set, acabará la novena, pronunciant l'últim de sos apostólichs sermóns lo reverent don Joan García, missioner apostólich.

En la parroquia de la Mercé hi continua 'l septenari que la Noblesa de Barcelona dedica á la Verge de la Soletat, celebrantshi los exercicis propis del dia; s hi cantarán algunas pessas de música sacra y pronunciará 'l sermó 'l reverent P. Miquel Guillém, jesuita.

En la iglesia de Bonsucés, los devots del Arcángel Sant Rafael dedicarán aquest mes la missa mensual lo dir 23 á las deu, en lloch del 21 per esser aquest la festa de Ntra. Senyora dels Dolors.

INFORMACIÓ telegráfica y telefónica de La Veu de Catalunya

Telegramas de l'Extranger

Segueix la ratxa

París 22, 9'35 matí.

Ahir tarde al laboratori militar establert al Boulevard Henry Quatre, y al quarto d'experiments químichs sobre las pólvoras, hi hagué una formidable explossió de gas acetileno, ferint gravement al director y á quatre operaris.

Encara que degudas á incidents casuals, comensa á esquivar á l'opinió tal successió d'explosións en tant breu período de temps.

L'electricitat butxí

Paris 22, 9'40 matí.

Comunican de Nova-York que la opinió pública está indignada, en vista de l'ocorregut ab l'execució d'una dona que va matar á la seva nora, y á la qual s'ha aplicát l'electricitat, necesitantse varias descargas pera matar á la infelis delinqüent que patí d'un modo horrorós.

La prempsa unánimament clama contra aquest procediment, y diu que's necessari abandonar tal suplici, propi de bárbares.

Las associacións femeninas, á conseqüencia de la negativa del governador de l'estat de Nova-York, á concedir lo indult de l'esmentada dona, combatirán la seva candidatura á la vis-presidencia de la República.

Los repatriats

Madrid, 22, 3 matí.

(Rebut á las 4 de la tarde.

Un grupo de uns 200 repatriats va estar anit al Govern civil, solicitant permís pera anar en manifestació pacífica al ministeri de la Guerra.

Havéntloshi negat lo permís, s'encaminaron á la plassa d'Orient, pero la policía y forsas de seguretat, los varen deturar, disolguentlos y detenint á quatre dels que feyan cap.

La prempsa madrilenya

Madrid 22, 1'15 tarde

"El Imparcial"

Parla d'una extensa proposta pera recompensas del general Blanco, y que's suposa está en poder del ministre de la Guerra.

Sembla que en aquesta proposta hi figuran 26 generals.

Lo general Polavieja es casi segur que hi oposará lo seu veto.

El Imparcial ho suposa perque'l ministre ha guardat sobre'l particular la més absoluta reserva.

També parla'l mateix periódich de que'l general Linares havia enviat al general Blanco una altre proposta de gran número de recompensas, ab motiu del combat de Santiago.

Aquest assumpto, com l'anterior, está sense resoldrer.

"El Tiempo"

Referintse á la denuncia de que ha sigut objecte *El Nacional*, diu que'l Govern está decidit á obrar ab la major energía pera impedir la campanya de descrédit que venen fent uns quants cavallers.

Firma de la Reina

Avuy han despatxat ab la Reina los ministres de la Guerra y Marina.

Lo ministre de la Guerra ha posat á la firma varis ascens de queles y oficials de caballería é infantería.

Del ministeri de Marina la Reina ha firmat lo decret d'amortisacións en los cossos de l'Armada.

Candidats á las senadurías vitalicias

Se considera segur lo nombrament de las següents personas pera las senadurías vitalicias vacants: Comte del Agüera, general Castro, senyor Rodríguez de Sampedro, Catalina, Lastres, Sánchez Toca, Polavieja y Allende Salazar.

Faltan encara dos ó tres puestos pera los que'l Govern no ha designat fins ara candidats.

Las Cambras de Comers

Segons declaració que ha fet lo senyor Paraíso, las Cambras de Comers no pensan presentar candidats á la Diputació á Corts, limitantse á recomanar á sos adictes que apoyin als que's comprometin á defensar á las Corts lo programa de la Assamblea de Saragossa.

Lo governador de Cáceres

Lo Govern posa en dupte los actes que s'atribueixen al governador de Cá-

ceres. Pero si 's confirmés algun de aquets actes que se li atribueixen, lo Govern lo rellevaría desseguida.

Conferencia

Ha arribat á Madrid procedent de Cartagena lo contra-almirall senyor Cámara, quefe de la esquadra d'instrucció.

Ha vingut pera conferenciar ab lo ministre de Marina.

La vaga dels cotxeros

Terminada la «huelga» dels cotxeros han tornat avuy á prestar sos serveys al públich.

A favor dels presoners espanyols

No obstant lo que s'ha dit respecte de un telegrama que se suposa rebut anit referent á la actitut de la Associació de la Creu Roja de Ginebra, lo cert es que lo general Polavieja no ha rebut cap noticia sobre aquest particular.

Malalt grave

Está malalt de gravetat, á Madrid, per una efecció de cor, lo general de divisió senyor Bosch.

"Huelga" de minayres

Diuhen de Sevilla, que s'han declarat en vaga los minayres de Villanueva de las Minas.

Fins ara's mantenen en actitut pacífica.

Demanan aument de jornal y reducció de las horas de travall.

S'han prés precaucións.

La Guardia civil ha sortit de Sevilla pera mantindre l'ordre.

Barco encallat

Algeciras.—Durant l'última matinada, lo vapor francés «Burgundie», de 3,000 toneladas, y que ab cárrech general y passatge, se dirigía de Nova York á Gibraltar, fent escalas, ha encallat al ser al Nort de la isla Verde.

Per la posició ab que quedá lo barco, se comprén que degué passar fregant las rocas y que un cop de mar lo va tirar á sobre.

Desde primera hora se travalla pera alleugerir al barco de la carga y procurar desencallarlo.

S'espera que podrá conseguirse ab ajuda de la pleamar de la nit.

Successos á la Habana

Nova York.—Segons un telegrama rebut de la Habana, un tinent de policía va ser mort d'un tiro de revólver, per un comandant cubá á l'Hotel d'Inglaterra.

Ab la confusió que's va produhir, va resultar ferit un altre home.

Los successos que algúns periódichs nort-americáns han donat com ocorreguts á la Habana, van tenir més importancia de lo que primer s'havia dit.

A conseqüencia d' aquests successos van resultar morts 3 agents de policía y 5 paysans, haventhi un gran número de ferits, alguns ab lesións graves.

Ara per ara queda restablerta la tranquilitat, creyentse que no's reproduhirán los desordres.

Mort de Mr. Sherman

Noticias de la Caimanera (Cuba) que s'han rebut á Nova York, diuhen que va arribar á aquell port lo trasatlántich «París», ahont hi anava desde Kingston (Jamaica) lo ex-secretari d'Estat y senador, Mr. Sherman.

Aquest que feya temps estava delicat de salut, y al objecte de restablirse, havia sortit pera Jamaica, ha mort durant la travesía de Jamaica á Cuba.

Conflicte yanqui-tagal

París.—S'han rebut noticias de Manila que relatan las peripecias del combat que iniciat pels tagals van sostenir contra 'ls yanquis, lo dia 4 de febrer.

Los indígenas, segons aquestas noticias, van tenir 1,000 morts y 3,000 ferits.

Los nort-americans van tenir 300 morts, entre aquets 1 general, 1 coronel, 1 comandant y varis oficials. De ferits van tenirne en gran número.

També refereixen que'ls tagals van sorpendre y fer presonera, una companyía americana que estava á San Juan del Monte, punt d'ahont procedeixen las ayguas potables de Manila.

Fret y neu

Telegramas de París donan compte de la nevada que ha caygut sobre la ciutat y 'ls seus voltants y del fret que fa.

Per tot arreu no's veuhen més que paisatges d'hivern.

Los arbres ja havian comensat á florir, pero las neus han mort la flor, fins al extrém de que's pot considerar perduda la cullita de fruyta en tots aquells voltants.

Los yanquis á Filipinas

Madrid, 22, 2 tarde.

Segons manifesta *New York Herald* en un telegrama que li transmeten de Ilo-Ilo, los nort-americans qu'anavan en número de mil pels voltants de Manduria, foren sorpresos per un crescut contingent de filipins, los quals los varen fer recular fins obligarlos á replegarse al poble de Jaro, ahont se feren ferms dintre de l'iglesia.

Los yanquis amagan las pérduas que han tingut en aquest combat.

Més dels yanquis á Filipinas

Madrid, 22, 4'40 tarde.

Telegramas de Manila diuhen que á l'isla de Negros hi ha hagut algúns combats, y que'ls espanyols que están á aquella isla, han demanat armas al general Miller pera defensarse dels salvatges.

La situació d'Ilo-Ilo segueix igual.

Ha sortit lo creuher «Indiana», ab reforsos.

CARBONS

Telegrama facilitat per la casa Almirall

Cardiff:

Lockets granat.	24'8 chelines	c. a. f.
Idem menut.	18'3 »	»
Newcastle.	18'6 »	»

Bolsa de Madrid

Madrid, 22, 3'40 t. (Urgent).

(De la casa Marsans Rof)

4 per 100 Interior contat	68'75
» fi de mes.	68'75
» fi próxim	0'00
» Exterior	72 70
Deute amortisable.	73'30
Cubas 1886.	67'60
Cubas 1890.	58'85
Aduanas 5 per 100.	92'90
Filipinas 6 per 100..	76'25
Bonos Tresor.	00'00
Banch Espanya..	4' 7'00
Tabacos.	263'00
Cambi s/ París..	26'50

Curs del Interior á Madrid (68'60)—75—70—80

Bolsa de París

París, 22, 2'15 tarde.

Exterior Espanyol 4 per 100.	58'65
Renda francesa 3 per 100.	102'20
Cubas (1886)..	
Cubas (1890)..	
F. C. Nort d' Espanya.	164'00
F, C, M, Z. y Alacant.	245'00
Norts prioritat..	

CURS DE CAMBIS EN ALTRAS PLASSAS

Curs del Exterior á París (58'40)—65.

Curs del Exterior á Londres: (57'75).

Bolsa de Londres

Londres, 21, 4'34 tarde.

(De la casa M. Arnús y Companyia)

Exterior Espanyol 4 per 100..	57'87
Segovia 5 per 100.	86'00
Almansas 5 per 100.	88'50
Id. adheridas 3 p. 100..	57'75
Id. no adheridas id.	
Sant Joan de las Abadessas 3	58'00
Fransas 6 per 100.	84'50
» 3 per 100.	43'25
Cédulas 6 per 100.	84'25
Roda á Reus 3 per 100..	48'00
Orenses..	32'00

Cambis sobre l' extranger

Londres 90 dtf.	d. 81'60
» 60 dtf	
» 8 y 3 d[v..	p. 82 65
» á la vista..	
París 8 d[v.	
» 90 d[f	
» á la vista..	p. 27'00

PREU DE L'OR

OR ESPANYOL

Centens Alfons 26'00 — Centens Isabelins 30'00.—Monedas de 20 pessetas 26'00.—Unsas 26'00.—Or menut 20'00.

Nota.—Aquets preus son de compra.

OR EXTRANGER

Buenos Ayres.—Prima 000'00 per 100

ULTIMA HORA

DE 4 A 5 TARDE

4 per 100 Interior: 68 80.
Norts: 43'20—43'30
Fransas: 41'20.
Cubas 6 per 100, 67'25.
Cubas 5 per 100, 58'50.
Orense: 00'00.

SESSIO DE LA NIT

Curs del Interior: 68'70—62—57—56—55—58—62—48—80—57 y 55.

A las 7'30 tanca

Interior.	68'52 d.
Norts.	42'20 d.
Fransas.	4'15 o.
Orense fi mes.	1'10 d.
Cubas 6 per 100.	67'12 o.
» 5 per 100.	58'25 o.
Franchs, vista.	27'00
Lliuras, vista.	32'05

Butlletí Bursátil

Barcelona 22 de Mars de 1899.

SESSIO DEL MATÍ

Curs del Interior: 68'90—70—82—75—87—76—77.

A las 10 tanca

Norts.	43'40
Fransas.	41'25
Cubas 6 per 100.	67'25
» 5 per 100.	58'62
Franchs, vista.	57'50
Lliuras, vista..	57'50
Orenses.	10'90
Sant Joan	00'00

Se tanca á las 4 tarde

	Ahir	Avuy
4 per 100 Interior fi mes.	68'95	68'95
4 per 100 Exterior fi mes.		
Banch Colonial fi de mes.		69'50
F. C. Nort fi mes.	43'25	43 50
» Fransa fi mes.	41'95	41'50
» Orense fi mes.	11'10	11'55
Cubas 6 per 100 contat.	67'37	67'37
Cubas 5 per 100 contat.	58'87	58 62
Emp. Aduanas 5 p. 100 compt.	93'50	92'50
4 per 100 Amortisable compt..		
Emp. Filipinas 6 p. 100 compt.	76 50	76 50
Banch de Barcelona comptat.		
Credit Mercantil comptat..		
Cat. General de Crédit compt.		
Canal d'Urgell.		
Franchs, vista.	27'25	27'00
Lliuras, vista.	32'10	32'05

Obligacións comptat

Municipal 6 per 100.	
» 5 per 100.	

MOHIMENT DEL PORT

Embarcacións arribadas desde matinada fins al mitj dia

De Manila y escalas, 37 dias, vapor francés Uruguay, de 1.789 toneladas, capitá Morice, ab cárrech general y 1.116 passatgers.

De Avilés, 7 dias, vapor Febrero, de 1.201 toneladas, capitá Colás, ab 1.700 toneladas carbó á la ordre.

De Tarragona, 6 horas, vapor Canalejas, de 1.803 toneladas, capitá Badía, ab efectes de tránzit.

De Torrevieja, 8 dias, bergantí goleta Los Emilios, de 95 toneladas, capitá García, ab 100 toneladas sal á Joseph Xaubet y 100 idem idem á Miquel Picó.

De Torrevieja, 10 dias, bergantí Nuevo Copérnico, de 179 toneladas, capitá Minguer, ab 295 toneladas sal á la ordre.

De Alacant, 8 dias, balandra San José, de 66 toneladas, capitá Giménez, ab efectes á la ordre.

Embarcacións arribadas ahir

De Hamberes y escalas, 16 dias, vapor inglés Pinta, de 916 toneladas, capitá Dothie, ab efectes á la ordre.

De Palma, 14 horas, vapor Bellver, de 788 toneladas, capitá Singala, ab efectes á la ordre y 70 passatgers.

De Bilbao y escalas, 21 dias, vapor Itálica, de 756 toneladas, capitá Lanzirica, ab efectes á la ordre.

De Mogador y escalas, 18 dias, vapor correu Larache, de 1.038 toneladas, capitá Ibargaray, ab efectes á la ordre.

De Palamós, llaut Montserrat y Anita, ab efectes.

De San Feliu, llaut Gesoria, ab efectes.

De Newcastle, 12 dias, vapor inglés Atalanta, de 1.213 toneladas, capitá Smith, ab efectes á la ordre.

De Cagliari, 19 dias, bergantí goleta italiá San Giovanni, de 374 toneladas, capitá Checchi, ab 400 toneladas carbó á la ordre.

Despatxadas ahir

Pera Girgenti, vapor inglés Aschanti, capitá May, en lastre. Idem Málaga, vapor inglés Ruby, capitá Kastray, en lastre.—Idem Valencia, vapor inglés Gloxinia, capitá Petrie, ab efectes.—Idem Marsella, vapor francés Syria, capitá Bonnehon, ab efectes.—Idem Mahó, vapor Menorquin, capitá Ginart ab efectes.—Idem Génova, vapor holandés Danae, capitá Wisser, ab efectes.—Idem Bilbao, vapor Cabo San Martin, capitá Belanude, ab efectes.—Idem Génova, vapor italiá Sirius, capitá Olivari, ab efectes.—Idem Mahó, pailebot Estela, capitá Guerrero, ab efectes.—Idem Almería, pailebot Luisito, capitá Moret, ab efectes.

Sortidas ahir

Vapor francés Espagne, capitá Payan, pera Buenos Aires.—Idem inglés Ruahon, capitá Rubanoff, pera Sevilla.—Idem Esperanza, capitá Colomer, pera Gandía.—Idem Játiva, capitá Lloret, pera Tarragona.—Id. María, capitá Arrospe, pera Liverpool.—Id. Andalucía, capitá Rubio, pera Sevilla. Idem Meliton Gonzalez, capitá Castro, pera Bilbao Idem Menorquin, capitá Ginart, pera Mahó.

Guayta marítim del Castell de Montjuich.

Observacións meteorológicas

A sol ixent, vent al Llevant, fresquet, cel cubert y pluja. A las dotze del dia, ENE. també fresquet, ab lo cel cubert. A sol Ponent, Llevant fresch, y lo cel queda cerrat y pluja, trangul del E

Moviment de barcos á entrada de fosch

Demoran al E. una corbeta y un bergantí goleta de tres pals que venen en popa. Pel S. dos bergantins goletas que passan á Ponent, y una corbeta que pretent Llevant, y al SO. un bergantí que barloventeja.

De vela llatina, quatre faluchos por diferent rumbo y dos que venen al port. Havent entrat de nit ó matinada de Londres, lo vapor inglés «Pinta» dels senyors Mac Andrew y companyía; de Manila y escalas, á un quart de set del matí, lo vapor francés «Uruguay» de la Companyía Trasatlántica, conduhint tropas; de Bilbao y escalas, á dos quarts de set, lo vapor espanyol «Italica» dels senyors Ibarra y companyía; de Palma, á la mateixa hora, lo vapor-correo «Bellver» dels senyors Sureda y Rovirosa; del Nort d'Europa, ab carbó mineral; á las nou, lo vapor inglés «Athalanta» de Itália, ab carbó vegetal; á las tres tarde, una corbeta italiana de Cadiz y Africa; á las quatre, lo correo espanyol «Larache» de la Companyía Trasatlántica.

Distancia navegada pels barcos que avuy han sortit

Fora d'horitzó hi han los vapors següents:

Lo «Andalucía» pera Sevilla y escalas, de don Santos Palomo; lo francés «Espagne» pera Buenos Aires, dels senyors Ripol y companyía; lo espanyol «Esperanza» pera Gandía, de la Companyía Hispano Argelina; surt pera Palma, lo vapor-correo «Lulio» dels senyors Sureda y Rovirosa.

Periódichs oficials

Gaceta de Madrid del dia 21 de mars:

S'avisa als opositors de las cátedras de llengua francesa dels Instituts de Avila, Córdoba, Granada, Jaen y Valladolid, que deurán presentarse lo dia 6 del vinent abril á la Escola Normal Central de Mestres, pera comensar los exercicis.

La societat Planas, Flaquer y Companyía avisa que haventse extraviat alguns títols al portador de la mateixa, lo qui's cregui ab dret á reclamar té de temps tres mesos.

Boletin Oficial de la provincia de Barcelona del dia 22 de mars:

Circular del Governador als Ajuntaments contenint varias disposicións respecte al dia que deu senyalarse en cada poble, pera celebrar lo judici d'exempció dels minyóns concorrents al actual reemplás.

—Circular del Comissari de l'Exposició Universal de París al Governador, al objecte de desfer lo que s'ha dit de que podian falsificarse impunement los dibuixos y models industrials que sian enviats á l'Exposició.

—Providencia de la Tresoreria d'Hisenda en las relacións de morosos al impost de cédulas personals, corresponents á Viver, Sagás, La Quart, Puiggreig, Prats de Llussanés, Marlés, Cardona, Casseras, Gironella, Montmajor y Olvan, se'ls declara incluits en la penalitat que determina lo párrafo primer del article 11 de l'Instrucció de 27 de maig de 1884.

Boletin Oficial Eclesiástico del Obispado de Vich del dia 20 de mars:

Concurs á Rectorías, pera'l terme de cinquanta dias.

Darrera informació

Lo senyor Durán y Bas

Madrid, 22, 8'15 nit.

Lo ministre de Gracia y Justicia ha dit que s'está ocupant en la reforma del Códich Civil.

Se li ha preguntat si pensava donar colocació als excedents de la Magistratura d'Ultramar, á lo que contestá que la seva opinió era que en la mateixa condició's troban los excedents de la Magistratura que'ls demés funcionaris excedents d'Ultramar, per quin motiu creu que 'ha de tractar á tots per igual.

La "Nautilus"

S'ha rebut noticia en lo Ministeri de Marina de que la corbeta «Nautilus» ha arrivat á Alexandría.

L'almirall Cámara

Ha arribat l'almirall Cámara, conferenciant ab lo ministre.

Consell de ministres

Ha terminat lo Consell de ministres.

Lo senyor Dato ha dit que en lo Consell s'han pres los següents acorts:

Un indult pera'ls processats ó penats d'Ultramar.

Lo nombrament del senyor Fabié pera la presidencia del Consell d'Instrucció Pública.

Lo ministre d'Hisenda doná compte del projecte pera l'arreglo de las classes passivas d'Ultramar. Pera la terminació d'aquest projecte's posará de acort ab los ministres de Guerra y Marina.

Se llegiren y aprobaren las circulars electorals de Governació y Gracia y Justicia.

COTONS

21 Mars 1899.		Tanca mercat	Clausura anterior	Alsa	Baixa
Nova York	(Disponibles.	6 3/8	6 3/8	—	—
	(Futurs, Maig.	5.91	5.86	5	—
Nova Orleans	(Disponibles.	5 3/4	5 3/4	—	—
	(Futurs, Maig.	5.67	5.58	9	—

Arribos en los ports dels Estats Units lo dia 21 Mars . . . . . 27,000 balas.
» en igual fetxa de l'any passat.. . . . . 21,000 »

21 Mars 1899.		Tanca mercat	Clausura anterior	Alsa	Baixa
Liverpool.	Disponibles.	3 11/32	3 3/8	—	1/32

22 Mars 1899.		Tanca mercat	Clausura anterior	Alsa	Baixa
Liverpool.	Futurs, Mars-Abril.	3 16/64	3 17/64	—	1/64

BARCELONA, 22 MARS 1899

La casa Weil Brothers, de Opelika (Alabama) ofereix avuy S. t. g m. á 3 13/16 d., G. m. á 325/32 d., y L. m. 3 9/32 d.

Lo ministre de la Guerra llegí una relació de gastos d'Ultramar.

Los planos del "Peral"

Alguns periódichs, prenentho de la prempsa francesa, han dit que s'havian adquirit per aquell Govern los planos del submarí «Peral», relacionant aquesta adquisició ab la construcció del «Gustave Zede.»

Hem acudit al Ministeri de Marina, preguntant lo que hi hagi de cert en aquesta qüestió.

Persona que mereix enter crédit, ha dit que'ls planos y la documentació del submarí «Peral» se troban arxivats en lo Ministeri de Marina, existint absoluta seguretat en sa custódia.

Es falsa, donchs, en absolut, aquesta noticia.

—Lo senyor Concas pensa publicar sobre aixó un article en un periódich ministerial.

Excedencias de l'Armada

La Reina ha firmat lo Decret declarant las excedencias en la escala del cos de l'Armada.

Se compón de varias parts.

Lo número d'excedents es de 358.

Per l' article primer quedan excedents:

Del Cos general de la Armada.—Un vis-almirall; 3 contra-almiralls; 6 capitáns de navío de primera; 8 capitáns de navío; 32 capitáns de fragata: 20 tinents de navío de primera; 40 tinents de navío.

Enginyers:—Un enginyer inspector de primera; un enginyer quefe de primera; dos enginyers de segona, y tres de tercera.

Artillería.—Dos tinents y tres capitáns.

Infantería de Marina.—Tres brigadiers; 6 coronels; 8 tinents coronels; 11 comandants: 25 capitáns y 19 alféreces.

Administració.—Un intendent; un ordenador de primera; 8 comissaris; catorze contadors de navío de primera; 20 contadors de navío, y 16 de fragata.

Sanitat.—Un inspector de primera; 6 metges; 10 metges segons y 8 aussiliars.

Eclesiástichs.—Cinch capellans majors; un capellá de primera y cinch de segona.

Cos jurídich.—Dos auditors generals; dos auditors; un tinent auditor de primera; dos de segona y tres tercera.

Arxivers y farmaceutichs.—Cich.

—Per l'article 2.º se declara que aquestas excedencias servirán pera dar cumpliment al Decret d'amortisació del dia 15 del actual.

Los repatriats

A las sis d'aquesta tarde han sigut posats en llibertat los repatriats que havian sigut detinguts.

Lo Governador los ha donat menjar y los ha socorregut en metálich, amonestantlos de passada pera que no tornin á moure bullangas.

—Una Comissió d'oficials repatriats ha visitat las redaccións d'algúns periódichs, manifestant que'l seu propósit no era promourer conflictes, sino pura y sencillament demanar:

Primer. Que's derogui l'article 2.º del Decret referent al pago de sos alcances.

Segon. Que's reconeixi, com á temps servit en campanya, pera'ls efectes del cobro de las 5 pessetas mensuals, tot lo temps que hagin permanescut á Cuba, tota vegada que n'hi ha que ja feya anys que estavan en las filas.

Tercer. Solicitar del ministre de la Guerra las ordres oportunas pera que se expedeixen las llicencias absolutas de tots los individuos als que'ls correspongui.

Armas pera'ls carlins

Madrid, 23, 1 mat.

Personas qu'em mereixen crédit diuhen que'l Govern té noticia de que'ls carlins se preparan pera fer un desembarch d'armas á las costas de la Península.

Lo ministre de la Governació que sap detalls d'aquest intent, ha donat instruccións á las autoritats del punt ahont se creu que tindrá efecte'l desembarch, senyalantli fins lo nom del barco que conduheix l'armament.

Meeting socialista

Madrid, 23, 1'20 mat.

Ahir ab l'assistencia de'en Pau Iglesias se va celebrar un meeting socialista á Oviedo.

L'Iglesias va dir que'ls demócratas eran culpables del Govern que tenim avuy, puig sa obligació era oposarse ab totas las sevas forsas á que pugés lo Ministeri Silvela-Polavieja.

Com de costum ha atacat al Govern per sa demora en lo pago dels alcansos als repatriats, y ha dit últimament que no existeix cap acort entre republicans y socialistas.

Gazeta catalanista

Avuy dijous, á las nou del vespre, lo doctor don Ignasi Valentí y Vivó, catedrátich de la Facultat de Medecina, donará una conferencia pública en el «Centre Escolar Catalanista», Canuda, 4, principal, disertant sobre'l tema: «Un mestre catalá, metge antropólech del sigle XVI».

Mercats regionals

BERGA.—Xexa, 18 pessetas; Forment, 17; Segla, 12; Mastall, 13'50; Ordi, 11'50; Civada, 8; Blatdemoro, 13; Garrofins, 17'50; Fabas, 16; Mongetas, 30; tot quartera del pahís; Patatas á 9, 10 y 11 pessetas las 6 arrobas; Trepadella, 7; Espelta, 8; Fajol, 13; Sigrons, 31; Mill, 13, tot quartera del pahís.

REUS.—Vins negres se cotisan: los de Tarragona y Valls, de 16 á 17 pessetas la carga.

De la comarca, de 19 á 20 pessetas.

Los de peu de montanya, de 20 á 22 idem.

Conca de Barberá, de 15 á 17 pessetas la carga.

Vins blanchs de Tarragona y Valls, de 20 á 21 pessetas la carga y Montblanch á 21 idem.

Mistelas negras se cotisan á 55 57'50 pesetas la carga.

Blancas, de 50 á 55 idem.

Esperits: Selecte de 39 á 40 graus, á 112 pessetas l'hectólitre: Extrafi, á 110 idem idem; fi y correnta 108 idem idem.

Avellana, de 40 á 41 pessetas lo sach de 58 kilos.

Admetlla: Mollar, de 55 á 57'50 pesetas lo sach de 50 kilos,

Planeta en grá, de 115 á 120 pessetas quintá.

Esperansa, de 105 á 110 pessetas idem, y comarca, de 90 á 95 pessetas.

Garrofas, de 5'25 á 5'75 pessetas lo quintá.

Oli del Camp, á 5'75 pessetas lo quartá; d'Urgell, á 3'66 y'l de arrieria á 5'75 pessetas idem.

guarnís el *tarentass*. Volia anarmen inmediatament cap á Inglaterra á veure la Paulina.

En mitja hora tot estigué enllestit. Jo y l' Iwan pujarem al cotxe, el *yemschik* fiu petar las xurriacas, els caballs se posaren á correr, las campanetas sonaren festivas y ab tota presa emprenguerem lo viatge de retorn de molts milers de lleguas. Ara solzament, que'm consumia'l desitj de tornar á ésser á casa, vaig donarme compte de la inmensa distancia que'm separava del meu amor.

Una girada del camí va sostraure aviat aquell funest *ostrog* á las mevas miradas, peró solzament després d'haverme allunyat moltas lleguas, mon esperit va recobrar quelcóm del seu equilibri y passaren molts dias avans que deixés de pensar quasi be exclusivament en aquell indret esglayador ahont hi havía trobat en Ceneri, y ahont varen tornarlo á tancar després de tenir ab mí aquella conversa.

No essent aixó cap descripció de viatje, no cal pas que fassi una recapitulació del meu. El temps sigué quasi sempre favorable, y'ls camins estigueren en bon estat. La meva impaciencia m'obligava á viatjar de día y de nit ab pocas excepcións. No vaig reparar en gastos de cap mena; mediant lo meu passaport extraordinari podría procurarme caballs, quan altres viatjants se veyan forsats á esperar, y las mevas grossas propinas feyan marxar aquells caballs tan rápidament com era possible.

Després de trenta cinch dias nos deturarem enfront del Hotel de Russia, á Nischni Nov-

gorod. El *tarentass* estava tant atrotinat y en un estat tan llastimós, que per poch més que hagués servit hauria acabat ab la seva existencia. Aixís fou que'l vaig regalar al meu intérprete, que va véndrerlo tot seguit per tres rublos, segóns tinch entés.

Desde Nischi vaig anar ab lo tren fins á Moscou, y de Moscou fins á Sant Petersburg. A la capital solzament vaig deturárm'hi lo temps necessari pera fer una visita á Lord... y darli novament las gracias per la seva ajuda. Tot segut vaig recullir lo meu bagatje que havía deixat y vaig eixir vers Inglaterra.

Durant mon viatje de retorn desde Irkutsk vaig trovar cartas de la Priscilla á Tomsk, Tobolsk y Perm y altres de data més recent á Sant Petersburg.

Totas ellas me feyan sapiguer que tot marxava be. La Priscilla havía portat la seva recomenada á Devonshire. Com que la vella s'havia criat en aquella comarca, tenia molta fe en los seus efectes profitosos. Se trobavan instalats en un petit indret de banys, tranquil pero bonich, á la costa del Nort, fentme sapiguer la Priscilla que la Paulina «floría com una rosa y semblava esser tan judiciosa com el mateix Master Gilbert».

No era donchs gens extrany que ab tan bonas noticias me trigués lo temps pera esser á casa meva, no solzament pera veure á la meva dona, sino també pera veureria com may l'havia vist, ab las sevas facultats mentals del tot restablertas. ¿S'enrecordará de mí? ¿Qué succe-

es que vaig anar caminant turó avall y'm vaig posar á passeijar per la vora del riu, mentres las sevas joyosa corrent devallava al meu enfront, partintse en mil petitas cascadas las sevas ayguas tenyidas de torba al saltar y escumar per demunt y al entorn dels grans rochs que li rublian el camí.

Vaig seguir el seu curs quasi bé una llegua, tan aviat saltant per demunt de rocas molsosas, com passant pel mitj de falgueras, fins que de sobte vegí á la vora oposada, una jove assentada que estava dibuixant. Encara que estigués girada d'espatlla, coneixía jo massa bé tots los contorns d'aquella graciosa figura pera deixar de reconeixer tot seguit á la meva dona. Si hagués tingut necessitat d'una nova confirmació, no'm calía més que mirar á la seva acompanyanta, que assentada á prop d'ella semblava estar endormiscada demunt de son llibre.

A una llegua hauría conegut lo xal de la Priscilla, puig no se'n podia trobar un altre consemblant en tot lo món.

Per molt que'm pesés, no obstant, vaig resoldre no fer res que pogués descobrir la meva presencia.

Ans de veurer á la Paulina volía parlar ab la Priscilla, pera adaptar la meva conducta á las sevas confidencias. Empró, malgrat la meva resolució no'm vaig poder estar d'aproparmhi, —del indret ahont jo estava no podia veurer la seva cara,—y pam per pam vaig anar avansant fins á trobarme quasi bé enfront de la di-

poder fugir, solzament podria rodar per las montanyas fins á caurer mort; ó'be fins que'm matessin els salvatges. No, M. Waughan, una fugida de Siberia sols se coneix en las novelas.

—¿De manera que li caldrá viure com esclau fins que's mori?

—No ho espero pas. En altres temps vaig recullir moltas noticias referents als deportats de Siberia, y á la veritat, gayre be estigui indignat de las opinións falsas que corrian respecte aquest particular. Ara tan sols me resta esperar que las mevas investigacións m'hagin ensenyat la veritat.

—¿Els tractes, donchs, no son pas tan dolents com diuhen?

—Son bastant dolents, puig que sempre s'está subjecte á la voluntat d'un petit tirá. Sens dubte, me caldrá travallar un ó dos anys á las minas. Si arrivo á poder sobreviure á n'aquest travall, lo que es pron inverossímil, podré substráurem als travalls d'aquesta classe, si es que trovo mercé á n'els ulls del meu vigilant. Fins podem permétrem que me'n vagi á viure á qualsevol ciutat pera guanyarme la vida y tinch la esperansa de que la meva habilitat com á metje'm podrá esser útil, perque á la Russia asiática los metjes son molt escassos.

Encara que poch s'ho mereixia, lo seu desitj va trobar eco dins del meu cor; més al mirarlo me vaig convencer de que no resistiria pas els travalls de las minas ni sisquera un any.

La porta fou oberta novament y'l capitá tot impacient va treurer'l cap; com que jo no tenia

LAS COMARCAS

Plana de Vich

Las vagas de Manlleu

MANLLEU. — En aquesta important vila, la segona del partit de Vich, y la de més importancia fabril del mateix, se inició mesos passats la reconstitució de Societats obreras de resistencia al objecte de millorar la sort dels travalladors, (que dit sía en honor de la veritat, en lloch de la comarca, guanyan més ni travallan menos), manifestantse en la última vaga que encara continúa á Torelló y Vich. Las gestións dels obrers manlleuenchs obtingueren bon resultat y tornaren al travall, pero ara y avans d'ara, molts vejent en aquest moliment alguna cosa extranya al be del poble y molt favorable al caciquisme batut y derrotat complertament fá dos anys, temém una nova calamitat que deurá afegirse á las que pesan sobre aquesta industriosa vila.

Massas son ja las sofertas; tenir per espay de anys un Jutje municipal que viu á Barcelona contínuament, actuant sempre lo suplent, no més perque aixís convé per fer eleccións, es ja massa, y 'ls manlleuenchs n'están tips ab rahó, lo mateix que dels mangoneigs y trapasserías que's fan, per portar á la ruina á la classe travalladora, fentla servir enganyantla, de escambell per pujar lo que en nom de la moralitat administrativa y be dels pobles, deu desapareixer per sempre.

Nosaltres voldriam en los Municipis la representació de totas las classes, pero ben representadas, y no als travalladors representats per fabricants y á aquestos per aquells; aixó es posar lo llop per pastor, ni més ni menos, y aquell que pensi d'altra manera, es senzillament un tonto y sempre y quant obrers y fabricants barregin en sos negocis fabrils la qüestió política, sas associacións serán una mentida, la seva regeneració una farsa. Es necessari en tot fer bugada y deixarla neta; res més just que'ls amos ho vulgan ser, ni que'ls travalladors procurin millorar llur sort, pero es necessari que uns y altres fassin l'ull viu sino volen trobarse..... ab lo que s'han trobat altres vegadas.

Lo actual Alcalde de Manlleu ha portat sa gestió ab tota justicia, segons informes; los regidors en sa majoria han desempenyat ab zel son cárrech, peró no ab tanta unió que no desin esperansas al caciquisme de plantar arreis en aquesta terra.

Per quant siga'l cas, creyém un deber que tots portin lo seu granet d'arena al edifici de la reconstitució sens miras interessadas ni personals; lo bó acceptarho per bó, lo perjudicial subjugarho sensa contemplació de cap mena.

Se parla de que en las vinentas eleccións municipals correrá'l bastó, pero los *porraires* no contan ab que no han tallat totas las estacas, ni que á Manlleu no se está á la voluntat de mitja dotzena de perdona vidas... y aixó ho fem present á las autoritats superiors perque ho tingan en compte á la hora oportuna.

Manlleu vol acabarse de regenerar, y no perdonará esfors per ferho, vol desterrar lo caciquisme y 'l favoritisme, y sabrá ferho si troba amparo en los que per deber han de vetllar per los furs de la justicia.

Plá de Bages

MANRESA.—La setmana passada's va inaugurar lo nou local en que s'ha instalat la «Associació de la Creu Roja» en aquesta ciutat.

Tant pel material sanitari ab que compta, com per la acertada disposició del mateix, mereixen la més coral enhorabona, los senyors don Joseph Oms, subdelegat, y don Manel Ignasi Vallés, president, y quins no han pas escatimat cap dels medis pera dotarla de tot lo indispensable pera que puga atendre degudament á son benéfich y humanitari objecte.

Dilluns passat, á causa sens dupte, de las moltas guspiras que's desprenen de las máquinas dels trens de la línia d'aquesta ciutat á Berga, s'ha calat foch á una partida de balas de cotó que hi havia en la estació del Riu.

Als primers senyals d'alarma hi acudiren alguns individuos del cos de bombers, somatent, serenos y guardia municipal, haventse lograt dominar lo foch, després de no petits esforsos.

Lo mateix día, á dos quarts de sis de la tarde, en mitj d'un públich molt numerós, han jurat la bandera á la Plassa Major, los soldats del regiment d'infantería de Sant Quintí, executantse durant dit acte per la banda militar, una agradable fantasía sobre motius militars, que ha compost expressament lo músich major, senyor Margarit.

A las nou de la nit, dita banda militar ha obsequiat á don Leopold Sanz del Campo, coronel del esmentat regiment, ab una serenata, davant de la posada de Sant Domingo.

Dintre de pochs días se comensarán las obras pera engrandir lo saló d'actes de la «Lliga Regional», puig donat l'increment que pren dita Associació, lo local resultá poch capás pel número de concurrents.

CRÓNICA EXTRANGERA

Italia

Lo govern italiá y la qüestió de Xina

En lo Senat italiá, l'almirall Canevaro ha fet importantíssimas declaracións sobre la petició dirigida per Italia al govern de Xina.

Ha comensat per rebutjar la afirmació, feta per algun senador, de que á Xina lo govern italiá havia fracassat tan complertament com á Abissinia.

Ha explicat las ventatjas que reportaria á Italia obtenint una estació naval en las costas de Xina per lo perill de trobarse Italia embolicada en una guerra naval, en quin cas, declarada la neutralitat de las potencias, los barcos italians no tindrian cap port pera fer carbó en los mars de Orient.

Lo govern, ha dit, havia preparat cuydadosament lo terreno avans de presentar la seva petició. Inglaterra havia indicat la conveniencia de no acompanyarla ab una demostració de forsas pera evitar que esclatés un conflicte. Més, devant la ofensiva conducta del govern xino, va indicarse á nostre representant, en Martino, que presentés un *ultimatum*. La amistosa intervenció d'Inglaterra inclinà al govern de Italia, á comunicarli que suspengués la presentació del *ultimatum*. Desgraciadament aquest avís arribá tart. Allavors, pera demostrar palpablement nostras pacíficas intencións fou rellevat en Martino.

Aquest acte del govern italiá ha tret tota gravetat al conflicte y avuy, comptant ab l'aussili d'Inglaterra y la bona disposició de Xina, tinch la confiansa de que serian atesas nostras justíssimas aspiracións.

Holanda

La conferencia de la pau

L'internunci apostólich, á La Haya, monsenyor Tarnossi, ha celebrat últimament repetidas entrevistas ab lo ministre de negocis extrangers.

S'assegura que en ellas s'ha tractat del punt, encara no resolt, de la representació del Vaticá á la conferencia pera 'l desarmament.

Lo govern ha demanat á las Cambras un crédit de 75,000 florins, pera cubrir los gastos que ocasioni la recepció dels delegats de las potencias.

Alemania

La estada á Berlin de Cecil Rhodes

Durant la seva estada á Berlin, Cecil Rhodes feu referencia repetidas vegadas al tractat anglo alemany que té per objecte lo repartiment de la colonia portuguesa de Mouzambique, mitjansant lo pago á Portugal de determinada cantitat.

Cecil Rhodes creu que 'l repartiment deuría efectuarse quedantse Alemania la part septentrional de Mouzambique, fins á Zambeze, y Inglaterra tot lo demés, restant com á lliures á la navegació d'abduas potencias las parts de Zambeze y 'l riu Chiré.

Transvaal

Declaracións del president Krüger

Lo president Krüger ha pronunciat un discurs que ha produhit molt bona impresió per l'esperit d'expansió y de progrés en que está inspirat.

Ha manifestat que aniría al Transvaal un dels millors hisendistas europeus pera normalisar la situació económica. La fabricació de la dinamita quedará ben aviat baix la inspecció directe del govern. En la venda dels sub-sols minera se donarán facilitats pera adquirirlos als propietaris vehins sense perjudicar lo dret de sos actuals propietaris.

Ha dit, finalment, que's proposava modificar las lleys perque's regeix la naturalisació, en sentit lliberal, establint que, per la residencia de dos anys y lo jurament de fidelitat, s'obtingués ja lo dret d'elector; ab dos anys mes, lo dret de ser elegit, y ab lo transcurs de cinch anys se conseguexin tots los drets de ciutadá.

Bulgaria

Nou conflicte polítich

Lo princep de Bulgaria ha firmat lo decret de disolució del Parlament are que era de tanta urgencia aprovar las negociacións entaluadas per los ministres Natchevitch y Tenes ab alguns banquers de Viena pera arribar á la conversió del deute búlgar.

La situació política es cada dia mes compromesa y no fora d'estranyar una nova crisis ministerial.

Estacións enotécnicas

Cette

PARIS-BERCY. —Los negocis segueixen encalmats. Los vins que's colocan ab mes facilitat son los de poch preu y defectuosos, que serveixen pera preparar los anomenats de *soutirage*.

Los preus de nostres vins se sostenen, los italians y principalment los de Barletta, dels que ja han arribat algunas remesas se demanan per ells 45 á 55 franchs lo hectolitre, y excusat es dir que á n'aquets preus no troban compradors.

De moment, los vins blanchs espanyols y d'altres procedencias son los que tenen major estimació.

Las cotisacións son las següents: blanchs de Huelva, Mancha y Valencia, de 12 á 14°, de 31 á 39 franchs; Alacants, de 13 á 14°, de 31 á 37 franchs; Valencia, de 12 á 14°, de 28 á 35 franchs; Catalá, de 12 á 13°, de 29 á 34 franchs; Benicarló, de 12 á 13°, de 27 á 32 franchs; Priorats, de 14°, de 35 á 40 franchs, Navarra, de 14°, de 34 á 38 franchs; Mistelas, de 14 á 15° de licor, de 47 á 56 franchs. Tot l'hectolitre.

BURDEUS.—Los vins de la Gironda, que tenen universal fama, se venen aquest any á preus relativamént baratos. Los italians tenen poca acceptació. Pot dirse que únicament se venen ab facilitat los baratos, lo que dificulta la venda de las classes bonas de Rioja, Navarra y Aragó. Las cotisacións son las següents: Aragó, de 12 á 14 graus, de 220 á 300 frs.; Alicants, de 13 á 14, de 270 á 310 frs.; Riojas, de 12 á 13 graus, de 225 á 290 frs.; Valencias, de 12 á 14, de 250 á 310 frs.; Navarra, de 14 á 15 graus, de 295 á 360 frs.; Cervera, de 12 á 13 graus, de 250 á 280 frs.; Blanchs de Huelva y de la Mancha, de 12 á 13 graus, de 270 á 350 frs. Tots la tonelada de 905 litres.

CETTE.—La situació del mercat es la mateixa de la setmana passada. Contribueixen á dificultar las vendas los vins baratos d'Argelia y Mitj-dia; los preus dels que oscilan entre 16 y 20 frs. hectólitre. Ab tot cada dia sembla més próxima una alsa y una major animació en lo mercat.

Aquí cotisém:

	Graus	Preu per hl.
Alacant 1.ª	14 á 15	30 á 33 fr.
Id. 2.ª	12 » 13	25 » 28 »
Catalans	12 » 13	25 » 29 »
Priorats	14 » 15	30 » 35 »
Valencia	13 » 14	28 » 30 »
Mistelas (de 9 á 10 graus licor)	» 15	38 » 46 »
Vi blanch catalá	» 12	27 » 29 »

VARIETATS

L' home més rich del món

La prempsa americana publica alguns datos curiosos sobre la fortuna de mister Jhon de Rockefeller, anomenat «Lo rey del ferro».

D'ell depenen actualment, més de 75,000 personas.

Lo fet més notable de sa vida es que ha adquirit ab quaranta anys la colosal fortuna que posseheix, y que passa de 1,500 milións de pessetas, en operacións que ell ha dirigit sempre.

En 1855 no tenia cap céntim; lo 65 possehía 5,000 duros; lo 75 un milió; lo 85 cinquanta milións y en 1890, cent milións de duros, y avuy es incalculable'l valor de las minas de petroli, ferro y altras que posseheix, no solzament en los Estats Units, sinó á Cuba, Siberia, Russia, Alaska y altras punts del món.

Es amo de més de 20,000 millas de canonadas, posseheix 200 vapors, té 40,000 dipósits de petróli, 3,500 carros y 7,000 vagons pera la exportació en petita escala.

ENDEVINALLAS

Madama la blanca
ab son gran mantell,
descomptada l'aigua,
tot lo mon cobreix.

* * *

¡Pobreta dama vermella!
Dia y nit está tancada
y encar que li obrin la porta
no pot sortir de sa cambra.

Las solucións demá

LOGOGRIFO NUMÉRICH

1	2	3	4	5	Nom de dona
	2	3	4	2	Objecte
		4	2	3	Aygua
			1	2	Negació
			•	1	Consonant

La solució demá

ROMBO

.
. . .
. . . . .
. . .
.

Substituir los punts per lletras que diguin: 1.ª ratlla, consonant; 2.ª. part del día; 3.ª, nom de dona; 4.ª, parentiu, y 5.ª, vocal.

A.

La solució demá

Solució á la endevinalla d' ahir

LO SILLÓ.
LO SOL.

A la targeta

LO SENYOR SECRETARI.

A la frase feta

PINTAR LA CIGONYA.

Espectacles

Gran Teatre del Liceo. Avuy dijous, VI concert d'abono (torn impar), dirigit pel eminent mestre **W. de Haen**, director del teatre imperial de Darmstadt.

Se despatxa en comptaduría.

Temporada de Primavera 1899.—Mestre-director: Leopoldo Mugnone: **Boheme, La Walkyria, Werther** (nova). — Desde avuy queda obert l'abono.

Teatre Catalá. **Romea.**—Avuy dijous **Pochina de la Lola.**—A dos quarts de nou.—Preus de costúm.

Demá **Societat Latorre.**

Dissapte y diumenge quatre grans funcions.

Abono per 6 funcions festivas, tarde ó nit; queda obert lo de la IV série.

Teatre de Novetats. Companyia dramática italiana de la célebre artista **Teresa Mariani.**—Avuy dijous XXX de abono. Dia de Moda: La pessa **Lucrezia Borgia** y estreno de la comedi en 3 actes de Ibsen **Casa di bambola.**—A dos quarts de nou.—Divendres, no hi ha funció.

Se despatxa en comptaduría.

Eldorado. **Teatre de Catalunya.**—Avuy dijous: **Los guerrilleros. El asistente del Coronel.—Los minoros** (nova de gran éxit) y **La fiesta de San Anton.**

Demá divendres, estreno de **Los gendarmes**, lletra de don Joseph Estremera y música del mestre Chapi.

Se despatxa en comptaduría para tota la setmana.

Tívoli. Ultima setmana.—Aquesta nit benefici de la primera tiple nena **Nena Nia**, ab **La Viejecita. El Lucero del Alba.**—Concert per **La Trompeta. La Revoltosa.**

Demá, benefici de la característica **Teresita Grau.** Tres obras de cartell.

Nou Retiro. Companyia de Sarsuela. Lo dissapte, Festivitat de l'Asenció de la Mare de Deu. Tarde: **Las hijas de Eva.** Nit: **El sacristán de San Justo.**

Diumenge, despedida de la Companyia. Tarde: **El sacristán de San Justo.** Nit: **Jugar con Fuego.**

No despatxan localitats pera las quatre funcións y sens aument de preu en la taquilla del carrer de las Cortes.

Quatre Gats. **Putxinel·lis** tots los dilluns, dimecres y divendres nit. Dijous y diumenge tarde.

Saló Mágich. Rambla del Centro.—Visións fantásticas y altras atraccións, totas las nits de nou á onze. Diversió pera las familias.

Diversións particulars

Tertulia Catalánista (Instalada en lo Teatre **Romea**).—Gran funció extraordinaria. Avuy dijous 25, dia de Moda. Lo drama en 4 actes d'En Ignasi Iglesias **Foch-follet**, lo monólech **Entreacte** (Escaler) y la pessa **La cosina de la Lola.**

Vales á pesseta en «El Ingenio», Rauric, 6, y Sombrereria Gili, Hospital, 16.

Imprempta «LA VEU DE CATALUNYA» Santa Mónica, 2.

SERVEYS DE LA
COMPANYIA TRASATLÁNTICA
DE BARCELONA
LÍNEA DE LAS ANTILLAS NOVA YORK Y VERACRUZ
Combinació á ports americans del Atlántich y N. y S. del Pacífich

Cada mes surtin de Barcelona y de Cádiz, vapors pera Las Palmas, Puerto-Rico, Habana, Progreso y Veracruz y además ab trasbord pera 'ls litorals de Puerto-Rico, Cuba y Estats-Units.—La carga s'admet fins á dos dias aPans de la sortida.

Linea de Filipinas.—Cada mes surten de Barcelona vapors pera Port-Said, Adén, Colombo, Singapore y Manila.—La carga s'admet fins á la vigilia de la sortida.

Linea de Fernando Poo.—Cada mes surten de Barcelona y de Cádiz vapors pera Las Palmas, ports de costa O. de Africa y golf de Guinea.

Servey de Tánger.—Lo vapor «Joaquin del Piélago» surt de Cádiz los dilluns, dimecres y divendres, pera Tánger, Algeciras y Gibraltar, retornant á Cádiz los dimars, dijous y dissaptes.

Pera más informes en Barcelona, **Ripoll y Comp.**, Plá de Palacio, cantó al carrer de la Marquesa.

Taller de Joyería
DE R. CALLIS
Portaferrissa, número 25. — Plassa Cucurulla

Compra d' or, plata y joyas de pedreria fina, compra y venda de platino, compra de papeletas d' empenyo dels Montes y Sucursals.

DINER sens interés adelantat, se deixa sobre robas, joyas, mobles, géneros y altres objectes. Casa autorisada pel Govern y garantida ab lo dipósit correspenent.
Mercaders, 10, principal.—Hi ha despaig particular

COLEGI-ACADEMIA
de la SAGRADA FAMILIA
Conferencias pera las assignaturas y grau de Batxiller. Classes especials pera alumnes d'ensenyansa lliure.
SECCIÓ DE GRAMÁTICA CATALANA
Cálcul Mercantil, Teneduría y varis idiomas
Director: D. Francisco X. Clará, pbre., Freneria, 5, pral. 2.ª

CURA LO VENTRELL
La perla antigastrálgica del Dr. Delgado
Remey radical contra las malaltias del ventrell, ja sia dolor, cordagre, vómits després de menjar, desgana, debilitat del ventrell, mal gust de boca, disenteria, y en general totas aquellas molestias que'ns indican malas digestións, sian ó no dolorosas. **Dipósit Central á Sevilla:** Farmacia «El Globo», Tetuán, 20.—**A BARCELONA:** Farmacias de «La Estrella», Fernando VII, 7; de «El Globo», Plassa Real; de Borrell germáns; Doctor Andreu, y J. Uriach y C.ª

L'ARXIU
Llibreria de Joan Baptista Batlle
Tapineria, núm. 48
Compra y venda de llibres antichs. Aquesta llibreria s'encarrega també de proporcionar á sos clients totes los obras, tant antigües com modernas, referents á Catalunya.
Publica periódicamente catálechs, que envia de franch á sos clients.

VI D'OSTRAS del **Dr. SASTRE Y MARQUÉS.** Aumenta la gana y es un poderós confortant pera las personas débils y delicadas del ventreli. Es suau y pot pendres indistintament, en tota mena de menjars. De venda, *Hospital, 109.*

TALLER D'ENQUADERNACIONS
DE TOTAS CLASES
de RAMON FRANCH, Carrer Roig, núm. 23
Enquadernacions sólidas y económicas
Avisant se passa á domicili

Jove catalá ab lo títol de mestre superior, desitjaria trobar una colocació de dependent en algun escriptori. Informarán: Montesión, 3, bis, pral., 1.ª, de 10 á 1.

Debilitat, Anemia, Escrófula, Dentició difícil.—Se curan ó alivian ab la *Fosfo Maltina-Suaña.* Ampolla, 3 pessetas.

Catarro Coqueluche. **Tos ferina.** Se cura ab l'aixarop de *Castanea Vesca.* Ampollas. 6 y 8 rals.—Farmacia Suaña, Escudillers, número 5, Barcelona. S'envia á provincias

Escriptori públich y Recaders
Hi ha abono. Zurbano, 8, Express.

Esquelas mortuorias
S'admeten fins á las sis de la tarde y fins á las tres del matí.

VÍ AMARGÓS
Tónich nutritiu de Peptona, Quina Gris, Coca del Perú y Vi de Málaga
Es lo millor dels tónichs y l'únich reconstituyent natural y complert. De gust sumament agradable y tolerat per los ventrells más sensibles, proporcionant als suchs gástrichs los materials necessaris pera fer una bona digestió. Excita la gana, activa la nutrició y fa recobrar las forsas.
Lo **VI AMARGOS** es lo ví dels convalescents, de las personas debilitadas, dels anémichs, y en general, de tots aquells individuos que, agotadas las forsas digestivas, necessitan, no obstant, fer us d'un plan altament nutritiu y restaurador.
NERVIS
Pera curar la Epilepsia (mal de Sant Pau), Corea (ball de Sant Vito), Histérich, Insomni, Migranya, Palpitacións del cor, Pérdua de la memoria, Vértichs, Delliris, Convulsions y demés malaltias nerviosas, té fama universal lo
ELIXIR
POLIBROMURAT
AMARGÓS
Ho atestiguan los brillants dictamens ab que nos han honrat los más ilustres metjes d' Espanya y América. Demanintse prospectes.
GRAN FARMACIA AMARGOS
Plassa de Santa Agna, número 9. — Barcelona

BODEGA CATALANA
DE VIVES Y PONS
Carrer Comte del Assalt, número 22
Vins de totas classes negres y claros de taula; Moscatell y Rancis. Dipósits dels acreditats vins de Xerez de don Josep h Alonso Pajares.
Xerez de Puerto de Santa María, desde 1 á 7 pessetas ampolla
Amontillats, Abocats, Oporto, Madeira, Pedro Ximénez, Pajarete, Vermouth, Manzanillas, anis «Mazzantini», y lo tan acreditat anis «Cazalla».
Representant únich: Pere Gurguí y Fontanills

cap motiu pera desitjar que continués la conversa, vaig dirli que dintre d'una estona estaria llest. Va móurer'l cap afirmativament y tornà á desapareixer.

—Si encara puch fer quelcom pera vosté, dígim'ho—diguí á n'en Ceneri.

—Res,—mes si! quelcom encara. En Macari, aquest brétol, tindrá més ó menys tart la seva recompensa. ¿Quan aquest día arrivi, vol provar de fermho sapiguer? Potser siga molt difícil y jo no tinch cap dret de demanarli á vosté aquest favor. Pero potser podrá trovar el medi y'l camí pera fermho sapiguer. Si no m'hi mort fins allavoras, me fará menos desgraciat.

Sense esperar la meva resposta, 's dirigí sobtadament vers la porta y'ls soldats tornaren á conduhirlo á la presó. Jo'l vaig seguir. Aixís que la feixuga porta s'obrí, va deturarse.

—Que's conservi bé, Mr. Waughan,—diguè.

—Si l'hi he fet cap dany, li prego que'm perdoni. No'ns tornarém may més á veure.

—Per lo que'm pertoca, 'l perdono de bon grat.

Després de titubejar una estona, va allargarme la má. La porta acabava d'obrirse y vaig poder veurer totas aquellas repulsivas caras de criminals, las caras dels seus companys de presidi. Vaig poder ohir la seva xarramenta de curiositat y extranyesa; vaig poder sentir aquell tuf de podridura que eixia d'aquella cova de corrupció, plena fins á sobreixir de humana bruticia. ¡Y en un indret com aquest, ab aytals companys, li calia passar los seus darrers

donat en sa última carta, vaig trobar una caseta tranquila, enclavada entre boscos á la vora del riu, ab un jardí plé de flors de tardor. Ufanosas mareselvas rodeijavan las portas y finestras, grans heliants enlayravan orgullosos lo seu cap, y 'l flayre de las rosas perfumava lo ambent. Mentres m'estava esperant que me obrissin la porta, tinguí ocasió pera alabar la elecció que fa ver la Priscilla, escullint aquest deliciós retiro.

Vaig demanar per Mrs. Drew. No era á casa; havia eixit feya poch ab una jove y no tornaria fins cap al tart. Me'n vaig anar, donchs, á cercarlos.

Era al comensament de la tardor y las fullas no mostravan encare cap rastre de mort; tot era vert, fresch y hermós. El cel era clar, y un ayret suau y flayrós amanyagava las mevas galtas. Vaig deturarme á mirar al meu entorn, avans de decidir la direcció que'm calia seguir. Dessota dels meus peus, allá al fons, s'hi extenia un petit poblet de pescadors, ab sas casetas arrupidas en torn de la desembocadura del riu, que ab burgit atravessa la vall pera llansarse alegrement al mar. A abdos costats se veyan petits turóns y més enrera, serraladas de boscos; y al meu enfront s'extenia amplament la mar verda y tranquila. La vista era magnífica, mes jo desitjava veurer tant sols á la Paulina.

Va semblarme que, en un día com aquell, els boscos ombrívols y la corrent del riu havian de possehir una forsa d'atracció irresistible; aixís

hirá quan nos torném á veurer? ¿Podrá al últim arrivar á estimarme? ¿S'haurán acabat las mevas penas ó tornarán á comensar? Cap de aquestas preguntas podia obtenir resposta ans d'esser arrivat á Inglaterra.

¡Per fí en mon país! Que deliciós es trovarse entre paisans y sentir parlar al seu entorn la bona parla inglesa. La meva cara está torrada del ayre y del sol, y la barba m'ha crescut. Alguns coneguts que vaig trovar á la meva arrivada á Londres, apenas me reconeixeren. Ab lo posat que actualment feya, no podia pas esperansar de fer despertar cap recordansa en l'ánima de la Paulina.

Ab la ajuda d'una navaja y mediant una bona *toilette*, vaig tornar á esser l'home de avans; tot seguit vaig posarme en camí vers ponent, sense avisar siquera la meva arrivada á la Priscilla, pera poder sapiguer lo que la meva sort me tenia destinat.

¿Qué vol dir un viatge por Inglaterra, després de fer el viatge del quin acabava d'arrivar? Malgrat tot aixó, tant llargas me semblavan ara aquestas miserables cent cinquanta llegnas com mil, un més enrera. Me va cáldrer fer las darreras llegnas en cotxo, y per més que'ns conduhian quatre magnífichs caballs, cada llegua me semblava tan llarga com una estació de posta sibariana. Mes, al últim, vaig arrivar al terme del meu viatge, y deixant lo bagatge á la estació de postas, me dirigí ab lo cor batejant en busca de la Paulina.

Seguint la direcció que la Priscilla m'havia

dias á un home d'educació, d'instrucció y de bon gust!

¡Cástich terrible, pero ben merescut! Veyentlo aixís en el llindá de la porta, allargantme la má, vaig sentir que aquest home, á judicar per las sevas intencións y per la seva manera de pensar, era un assessí, y per més que'm commogués la seva sort, no vaig poder sobrepossarme á mí mateix pera engaixar. Potser que'l meu refusament sigué massa dur, mes jo no podia ferhi més.

Quan ell vegé que jo no corresponia á la seva actitut, tot avergonyit li pujaren els colors á la cara, va ajupir'l cap y se girá de costat; el soldat va agafarlo pel bras ab ma feixuga, y lo va empenyer vers la porta. Allavoras va girarse y'ls seus ulls se trobaren ab los meus ab una expressió, que no vaig poder oblidar durant molts días.

Encara estigué mirantme quan se va clóurer la feixuga porta, sostrayéntmel per sempre de la meva vista.

Ab lo cor entristit vaig posarme á marxar, arrepentit potser d'haver afegit quelcom per la meva part al seu cástich y á la seva ignominia. Vaig anar á trobar al meu company lacent amich, lo quin va donarme la seva paraula de que tots els diners que li entregaria serian esmersats en be del deportat. Vaig entregarli una santitat crescuda y tinch la confiansa de que al menys una part d'ella fou destinada al meu objecte.

Vaig cercar després al meu intérprete manaptli que'a procurés tot seguit caballs y que